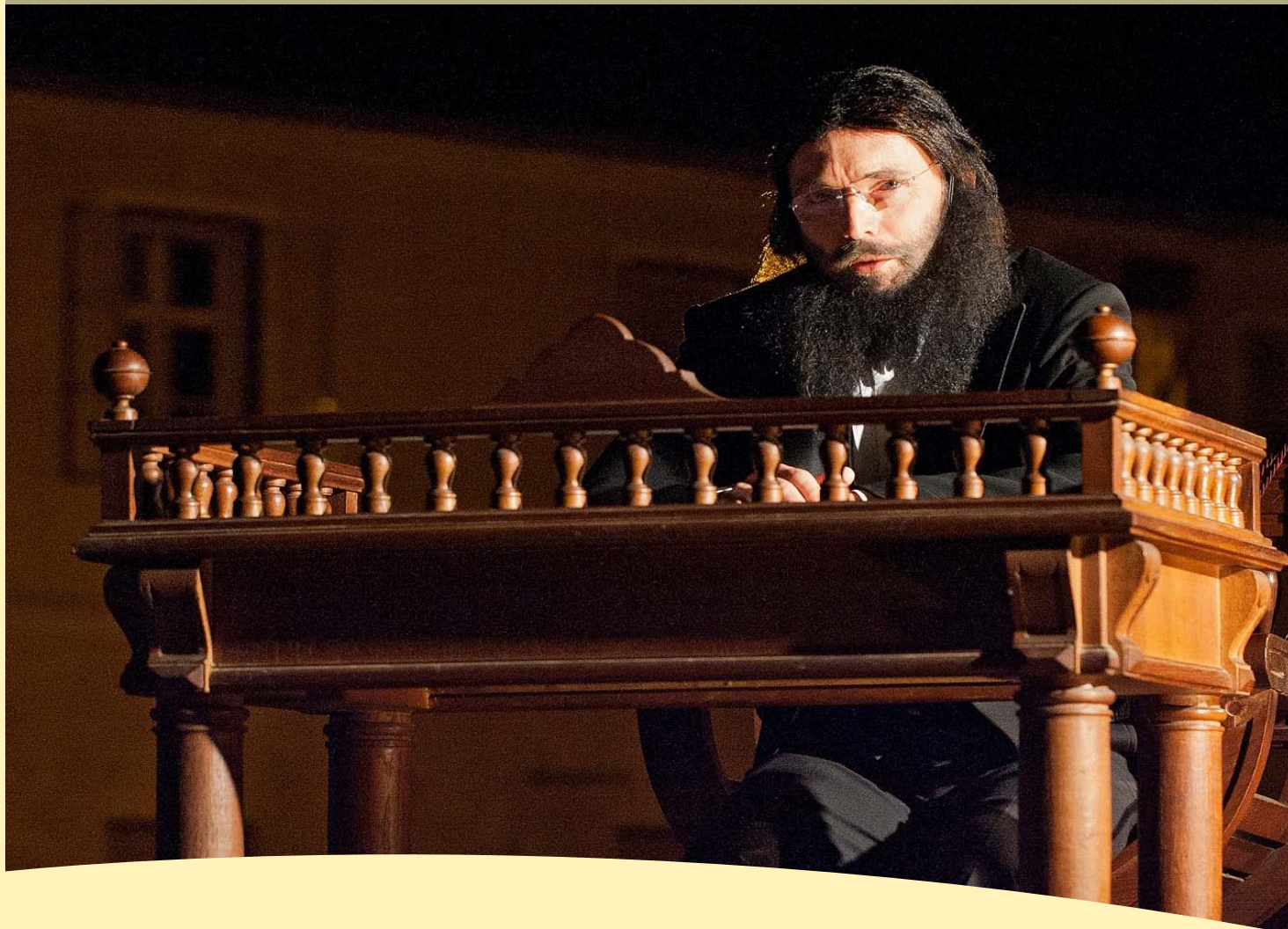

Glasilo Občine Lukovica

Rokovnjak

September 2012, letnik IX, številka 8, izid: 28.9.2012

stran 4

Proslava ob občinskem prazniku

stran 16

Intervju: prof. dr. France Bernik

stran 19

Prvošolci

*skoraj
VSE ZA VAŠ AVTO!*

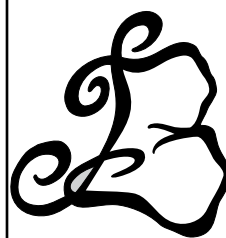
avtomobila
KVEDER

Servisna delavnica
pon. - pe.: 8. - 16. ure

Avtopralnica
pon. - pe.: 8. - 18. ure
sobota: 8. - 13. ure

Kveder Marjan s.p., PE Lukovica, Obrtniška ulica 1
T: 01/72 36 840, F: 01/72 36 847, M: 041/ 945 515
E: servis.lukovica@avtokveder.com

dent d.o.o.

ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01/723 45 22, 031/684 212

- popolna zobozdravstvena oskrba in svetovanje
- zobna protetika z uporabo sodobnih materialov
- zdravju prijazna brezkovinska keramika
- beljenje zob

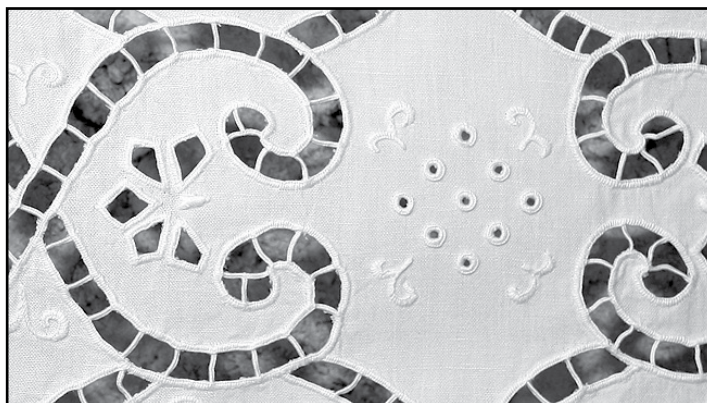
HP Commerce

Za toplo zimo in pomlad

KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE
 080 22 36 S KARTICO!
www.hp-commerce.si

Tečaj vezanja v tehniki rišeljca spet v
občini Lukovica

Vse, ki bi se radi naučile vezanja v tehniki rišeljca,
ponovno vabimo na tečaj, ki se bo začel v **petek,**
12. oktobra 2012, ob 17. uri v prostorih na
Veidrovem trgu 7 v Šentvidu pri Lukovici.

Tečaj, ki bo **trajal sedem tednov**, bo vodila vezilja
Mojca Hieng.

Vse informacije o tečaju lahko dobite na GSM
031/739-740 med 8. in 20. uro.

*tlakovci, robniki, palisade,
škarpnice, plošče ...*

**CEMENTNI
IZDELKI**
01 361 79 36

JARC

www.jarc.si

Praznik

Tokratna številka glasila Rokovnjač je v veliki meri posvečena prazniku Občine Lukovica. V njegovo počastitev so potekale številne prireditve, ki jih seveda

nismo prezrli. Po mnenju mnogih je bila zanimiva in všečno pripravljena letošnja osrednja proslava. S tem se je strinjal slavnostni govornik akademik prof. dr. France Bernik, ki je izpostavil mnogovrstnost in primerno trajanje prireditve. Organizatorji so ujeli pravo mero. Z njim smo opravili tudi osrednji intervju v Rokovnjaču. Tema je bila seveda Janko Kersnik. Ob 160 letnici rojstva smo želeli predstaviti našega velikega rojaka skozi oči literarnega zgodovinarja, enega vodilnih intelektualcev našega časa in dobrega poznavalca Kersnikovih del. Nastal je zanimiv pogovor, ki ga velja prebrati, če bi želeli izvedeti še kaj več in na drugačen način o največjem slovenskem pisatelju druge polovice 19. stoletja.

Letos obeležujemo okrogle obletnice še treh pomembnih prednikov iz doline Črnega grabna: 160 let rojstva pisatelja Frana Maslja Podlimbarskega, 170 let rojstva skladatelja Srečka Stegnarja in 160 let smrti pesnika ter jezikoslovca dr. Jakoba Zupana. Vseh treh so se spomnili na osrednji proslavi ob občinskem prazniku. Svoj prostor pa smo jim namenili tudi v septembrski izdaji Rokovnjača, kjer predstavljamo življenje in delo teh treh mož.

Vsaj v tem mesecu se torej spominjamo naših velikih rojakov. Obnavljajmo, ohranjajmo in spoštujmo njihovo delo ter s tem kulturno tradicijo tukajšnjih krajev. Tudi na tem gradimo našo prihodnost.

LEON ANDREJKA

VSEBINA

Fran Maselj Podlimbarski	6	S kompromisi do zlate poroke	15
Zaključena gradbena dela na Prevojah	8	Mladinci PGD Prevoje zasede 3. mesto	19
Varnejša pot v šolo	9	Vojaška postojanka	21
Razpisi	10	Kmalu tudi tekma evropskega pokala	22
Nagrada za podjetnost	12	5. občinsko šahovsko prvenstvo	24
Strelska tekma LD Lukovica	13	Godba Lukovica v Dalmaciji	25

Vabilo!

Vrtec Medo letos praznuje svoj 10. rojstni dan. Vabimo vas na našo prireditev, ki bo v soboto, 6. oktobra 2012, z začetkom ob 10. uri.

Predstavili se vam bodo: godba Lukovica, otroci Vrtca Medo in Pojoči medvedki. Pripravljamo vam tudi presenečenje.

Po končani slovesnosti bo sledilo zabavno druženje s športnimi igrami, delavnicami in bazarjem.

Za hrano in pijačo bo poskrbljeno!

Vabljeni!

Kolektiv Vrtca Medo

Foto utrinek

Okrasitev domačega okoliša Roka Škrabeta (foto: Marko Juteršek)

Naslednja številka Rokovnjača izide 26. oktobra 2012, rok za oddajo člankov je 15. oktober 2012 do 12. ure. Članki, ki bodo poslani po tem roku, v julijski številki ne bodo objavljeni. Svoje članke, dolge največ 1500 znakov s presledki, vnesite na spletno stran www.mojaobcina.si/lukovica. Za pomoč smo vam na voljo na e-poštnem naslovu: rokovnjac@lukovica.si ali na telefonski številki uredništva: 051/365-992.

ROKOVNJAC je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; odgovorni urednik: Leon Andrejka; uredniški odbor: Milena Bradač, Vincenc Jeras, Jaka Kersnik in Marko Juteršek; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, gsm: 051 365 992, jezikovni pregled: Primož Hieng; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: grafex d.o.o., Podlipovica 31, Izlake; trženjeoglasnega prostora: grafex d.o.o., Podlipovica 31, Izlake; naklada: 2.050 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Članki v rubriki politika in pisma bralcev niso lektorirani. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnic: prof. dr. Stanko Pelc v vlogi Janka Kersnika, foto: Rok Majhenič

Osrednja proslava ob občinskem prazniku

V petek, 7. septembra 2012, je na osrednjem trgu v Lukovici potekala osrednja prireditev ob občinskem prazniku, ki ga občina Lukovica praznuje 4. septembra. Prireditev je potekala v duhu Janka Kersnika, ki se je rodil 4. septembra pred 160 leti.

Zaigral je Simfonični orkester Domžale - Kamnik

Na občinski slovesnosti ob 17. obletnici ustanovitve občine Lukovica se je na osrednjem trgu v Lukovici ob 20. uri zbralo veliko občanov in občanek, vendar organizatorji tako množične udeležbe niso pričakovali. Morda je bil razlog v tem, da je bil na proslavi slavnostni govornik akademik prof. dr. **Franca Bernik**. Pod vodstvom Simona Krečiča je zaigral **Simfonični orkester Domžale - Kamnik**, zapela pa je tudi prebivalka Lukovice, priznana sopranistka **Sabina Cvilak**.

Program, ki je trajal uro in pol, je bil namenjen predvsem Janku Kersniku, njegovemu življenju in pismih, v katerih je izrazil svoje mnenje glede rojstnega Brda in Črnega grabna. V vlogi Janka Kersnika je nastopil prof. dr. **Stanko Pelc**, ki se je do odra pripeljal s kočijo, ki jo je vozil **Janez Resnik**. Nastopil je tudi plesni par Plesne šole Miki, **Jaka Podgoršek** in **Katarina Matuš**, ki sta občinstvo popeljala med Kersnikove spomine na dunajske plesne. Celotno prireditev je povezoval **Janez Dolinar**, svoj govor pa je imel tudi podžupan občine Lukovica **Bojan Andrejka**, ki je ob začetku nagovoril zbrano občinstvo.

Podžupan Občine Lukovica Bojan Andrejka

Po proslavi je dejal, da so se nanjo pripravljali približno mesec dni in je po njegovem mnenju dobro uspela. Kot podžupan je Bojan Andrejka najbolj ponosen na občane občine Lukovica, ki so po njegovem mnenju pripravljeni na pogovor, s skupnimi močmi pripravljajo in nastopajo na občinskih proslavah ter na ostalih dogodkih v občini. V sklopu občinskega praznika so se odvijale tudi prireditve po ostalih krajih v občini, ki se jih je podžupan udeležil, kot mu je to dopuščal čas. *"Rad se udeležujem občinskih prireditev, s tem pokažem nekakšno podporo in spoštovanje vsem občanom, ki vanje vložijo svoj trud,"* je dejal.

Občinske slovesnosti se je udeležila tudi nova ravnateljica osnovne šole Janka Kersnika Brdo dr. **Anja Podlesnik Fetih**, ki je dejala, da je bila predstava zelo doživeta, saj nas je popeljala nekoliko zgodovino, pa vendar je bila povezana z realnostjo sedanjega časa. Prvi šolski teden je doživela, *"intenzivno, v spoznavanju novih ljudi - zaposlenih, učencev, staršev, tako da nas čakajo mnogi izzivi."* Sama se še ni udeležila vodene poti po Brdu in zapuščini Janka Kersnika pod okriljem turističnega krož-

Občinstvo

Prihod na prizorišče s kočijo

V vlogi Janka Kersnika je nastopil prof. dr. Stanko Pelc ka, vendar pa so v letošnjem šolskem letu turistični krožek oživali in ga želijo še obogatiti.

Slavnostni govorec **France Bernik** meni, da je Janko Kersnik največji in najpomembnejši pisatelj v drugi polovici 19. stoletja. *"Janko Kersnik je bil zelo samosvoji in specifičen. Pisatelj, ki je hkrati naš sodobnik, njegova glavna dela in kmetske črtice so name napravila velik vtis, saj so bistveni sestavni del slovenske klasične književnosti."* Proslava se mu je zdela izjemno lep dogodek in ga je pozitivno presenetila, tako nastopajoči kot tudi zbrano občinstvo.

Slavnosti govornik akademik prof. dr. France Bernik

Plesni par Plesne šole Miki, Jaka Podgoršek in Katarina Matuš

Nekaj besed je povedala tudi sopranistka **Sabina Cvilak**, in sicer se ji je "domač" nastop v primerjavi z velikimi odri, kjer je navajena nastopati, zdel nekaj posebnega. *"Pri domači publiki je le malenkost težje nastopati kot na velikem odru. Trema je prisotna vedno, vendar upam, da je pozitivna."* Vesela je, da v naši občini cenimo umetnike in se ji tovrstne proslave zdijo zelo lepa počastitev katere koli umetnosti.

LEA SMRKOLJ, FOTO: ROK MAJHENIČ

Sabina Cvilak in Simfonični orkester Domžale - Kamnik

Sopranistka Sabina Cvilak

Nekaj o življenju in delu Frana Maslja Podlimbarskega

23. novembra 1852 so se pod Limbarsko goro sešle ob zibelki novorojenčka Franceta pri Nejčetovih v Spodnjih Lokah rojenice. In kaj so mu prerokovale? Prva je rekla: »Trpin bo.« Druga je ponavljala: »Trpin bo do konca.« Tretja je dostavila: »Mučenik«.

Njihove besede so se uresničile. Že kot desetletni dijak v Ljubljani je bil večkrat lačen kot sit. Ko se je sprehajal po ljubljanskih ulicah, si je želel, da bi srečal brata, ki bi mu prinesel hlebec kruha. Z gradu se je oziral proti Limbarski gori in mislil na dom, na mamo, ki jo je imel neizmerno rad. Mama je sanjala, da bo kdaj njen France zapel v krašnji cerkvi pred oltarjem svetega Tomaža novo mašo. On je hotel postati profesor zgodovine. Usoda pa je hotela, da je postal vojak. Bil je kot ptica selivka, danes tukaj, jutri tam: Maribor, Sveti Jurij na Slovaškem, Stockerau, Bruck ob Litvi, Marchegg, Dunajsko Novo mesto, Košice na Slovaškem, Dolenja Tuzla v Bosni, Trident na Tirolskem, Terezín na Češkem, Olomuč na Moravskem ... Neizmerno je bil srečen, kadar je prišel na počitnice v domovino, se sprehajal po krašnji gozdovih pod Limbarsko goro, potoval po Sloveniji in obiskoval prijatelje.

Leta 1922 je Ivan Vrhovnik napisal knjižico z naslovom Slava Podlimbarskemu, narodnemu mučeniku Franu Maslju. V njej je tudi zapisano:

»Pokrajina krog Limbarske gore je rodovitna. Iz nje so izšli Vega iz Zagorice, dr. Detela iz Moravč, Vesel iz Kosez, dr. Jakob Zupan s Prevoj, Kersnik z Brda, Andrejčkov Jože iz Krašnje, Podlimbarski iz Spodnjih Lok – krasen venec, iznad katerega se dviga Limbarska gora, ponosna na svoje rojence v vznožju.

Svojim zaslužnim možem je dolžan narod izkazati priznanje in hvaležnost s tem, da se pobrine za njihov rojstni dom, za njihov grob in za ohranitev in razširitev njihovih del.

Rojstne hiše: Vegova, Veselova in Zupanova so označene s spominskimi ploščami. Tako odliko je prejel lani tudi Podlimbarskega rojstni dom v Spodnjih Lokah št. 17. Skromna 32 številka broječa vas, stoječa ob veliki cesti, ki drži po Črnem grabnu proti Trojanam, pač še nikdar ni videla toliko gostov, kakor se jih je zbralo v nji v nedeljo, dne 11. IX. 1921. Slavnosti odkritja plošče, vdete v

Nejčetoovo hišo, so se udeležili sorodniki, znanci, prijatelji in častilci slavnega Ločana. Po slavnostnem govoru Pavliča je padla zavesa z granitne plošče, vzdane v hišno pročelje. Pomenljivi napis je zložil pokojnega prijatelj vseučeliški profesor dr. Fran Ilešič. Z govori so počastili Podlimbarskega v imenu Slovenske Matice pisatelj Ivan Zorec, v imenu Društva slovenskih leposlovcev pesnik Fran Albreht, v imenu Ljubljanske sokolske župe učitelj Ivan Petrič. Po Jenkovi Molitvi, ki jo je zapel Ljubljanski zvon, je sprejel Podlimbarskega brat Gregor spominsko ploščo v varstvo in se zahvalil navzočim za proslavo, skazano pokojniku. S toplimi besedami, polnimi sočutja in spoštovanja, je poveljal naposled general Rudolf Maister prijatelja in stanovskega tovariša Podlimbarskega, kateremu je zadonela iz ust zbranih na njegov poziv: Slava!«

Njegovo prvo tiskano delo je bil sonet Domovini, objavljen v Zori 1872. V dijaški dobi je začel pisati dramo iz časa luteranstva na Slovenskem, vendar ni bila nikoli dokončana. Med prvo in drugo pisateljsko dobo je minilo 12 let. V tem času je doživel marsikaj, dozorel je v moža mnogih izkušenj in razočaranj. Opazovanje narave in ljudi doma in v tujini, branje najboljših knjižnih del raznih pisateljev, spomini na dom in bujna domišljija, vse to mu je dalo pogoje za poglobljeno literarno ustvarjanje. Njegovo pero je pisalo o lepoti, resnici in pravici. Svojih spisov ni nosil še mokrih v tiskarno in ni bil med pisatelji, ki pišejo od številke do številke časopisa. Marsikatera povest je več let ležala v njegovi miznici, preden je prišla na svetlo. Častihlepnost mu je bila tuja. Ni iskal slave, sama ga je srečala z delom Gospodin Franjo. To je v leposlovni obliki napisano delo, kako se ne sme podjarmiti naroda. Z bridkostjo v srcu in srdom v duši je zbiral Podlimbarski podatke, ki jih je dobival na vsakem koraku, ko je služboval v Dolenji Tuzli. Občutil je bolečino ljudi in usodo Bosne pod Avstro-Ogrsko vladno in jo živo opisal predvsem v Gospodinu Franju. Opisal je resnično sliko izmučenih ljudi, krvavečih na moriščih, sliko obupnih agrarnih, socialnih in osebnih razmer, a nezlomljenih, verujočih v boljšo prihodnost. Roman je pisal v kratkem srečnem obdobju svojega življenja, ko je bil upokojen in je živel v Ljubljani, pogosto pa je hodil v Spodnje Loke.

Nekaj tednov po začetku vojne, 3. septembra 1914, je bil Gospodin Franjo zaplenjen. Večino naklade je skril v kleti knjigovezec Ivan Bonač. V začetku novembra se je moral Podlimbarski zagovarjati na častniškem častnem razsodišču. Preiskava se je vlekla. Obsodili so ga veleizdaje. 21. aprila 1915 je prejel sklep, da so mu vzeti vsi častniški čini. Tolažil se je s tem, da so mu milostno pustili pokojnino. Za Gospodinom Franjem so zaplenili še Romarje in Rex Sadomae. Nič ni pomagalo, da se je pisatelj skril za psevdonimom Jože Vesel.

V tem času ga je vedno bolj vleklo v njegovo dolino pod Limbarsko goro. Tu je ostal dalj časa. Tožil je, da so mu začele pešati oči, najbrž zaradi razburjenja. 3. junija 1916 je dobil ukaz, da mora v treh dneh zapustiti Ljubljano in oditi v Oberhollabrun na Nižje Avstrijsko, ker je napisal Avstriji sovra-

žen roman. In tako se je začelo najtežje obdobje njegovega življenja. Petega junija se je z vlakom odpeljal iz domovine. S seboj je vzel sveto pismo in Breznikovo slovnico. Iz Oberhollabruna so ga poslali v Pulkau blizu moravske meje. Tukaj ga je obiskoval sorodnik knjižničar dunajske vseučelišne knjižnice dr. Ivan Žibert in mu prinašal na posodo knjige kulturnozgodovinske vsebine, kakršnih ni mogel dobiti v pulkavski knjižnici. Zaradi cenzure ni dobival slovenskega časopisa. Hoditi je smel le pet kilometrov na vsako stran Pulkave in vsak njegov korak je bil pod tajnim orožniškim nadzorom. Tudi dopisovanje mu je bilo omejeno. Dopisnica je smela vsebovati le petnajst vrstic, pismo pa šestdeset. Vsaka njegova pošiljka je dobila je dobila žig: »konfinier«; šla je na cenzurski oddelek na Dunaj in šele potem tja, kamor je bila namenjena. Naslovniki so dobili njegovo pošto šele po dveh mesecih. Bil je tudi v veliki denarni stiski. Kmalu po prihodu v Pulkau mu je bila od vzeta pokojnina, ki pa so mu jo potem po petih mesecih spet dodelili. Predvsem pozimi je živel v zelo slabih pogojih. Takole je zapisal: »Hvala milemu Bogu na vseh dobrotah, s katerimi me obsipa in na ovsnem kruhu – če ga dobim. V moji sobi kaže toplomer ničlo. Gorko se spominjam prijetne sobe v Ljubljani. Mnogo sedim v gostilni, ker tam je toplo.« Upal je na amnestijo, vendar je komisija 13. aprila 1917 določila, da mora živeti še vedno v pregnanstvu. Spet je prosil za premestitev v Celje ali Zagreb. V svoj dnevnik pa je zapisal: »Vedno premišlujem o svoji svobodi. Kakšna bo? Ali me puste v Ljubljano? ... Tukaj niti večerje ni več mogoče dobiti. Pri Studenčku jo včasih dobim – po veliki milosti. Za večerjo imam vsak dan skrbi – treba se je bo odvaditi. Hrepenim proč od Pulkave in vendar se ne morem ločiti. Prehodnega lista za Ljubljano ni. Popotnega lista tudi nimam, čeprav sem ga že plačal.«

Neprestano razburjenje in trpljenje sta bila vzrok kapi. 18. septembra 1917 je šel zjutraj na sprehod k Studenčku. Na poti mu je postalo slabo, zato je stopil v Schuhovo gostilno. Tam ga je zadela kap. Od pol desetih zjutraj do šestih zvečer je ležal na klopi. Šele zvečer so ga prišli pogledat iz Pulkave. Spravili so ga v posteljo, poslali po zdravnika, vendar takrat je bilo že prepozno. Tudi duhovnik, ki je bil prepozno poklican, ga ni našel živega. Umrli je v sredo, 19. septembra dopoldan. Prav ob tem času pa je prispela jutranja pošta in z njo potni list, ki ga je tako težko pričakoval. Prispelo je tudi dovoljenje, da se sme preseliti v Celje. Za dostojen pogreb je poskrbel dr. Žibert, ki je takoj prihitel z Dunaja. Videlo se je, kako so ga v Pulkavi spoštovali. Spreveda so se udeležili Italijani, demonstrativno noseči plamenice, na krsto so mu položili venec, za pogrebom je šel pulkavski župan. Dr. Žibert bi poskrbel za prevoz trupla v domovino, ampak to ni bilo mogoče zaradi vojne. To se je zgodilo kasneje. Grob v Pulkavi je imel številko 64 – številko Masljeve starosti.

Za njim pa so ostala dela. Veliko jih je. Povest našega kraja je Potresna povest, v kateri opisuje, kako je bilo v Krašnji in okolici, pa tudi v Ljubljani tistega dne, ko je bil močan velikonočni leta 1895.

Stoletje velikanov slovenske kulture – dr. Jakob Zupan in Srečko Stegnar

19. stoletje na Slovenskem ni bilo le stoletje velikih družbenih preobratov in prebujanja narodovega samozavedanja, bilo je tudi in morda celo predvsem stoletje ljudi, ki so te spremembe omogočili, jih uresničevali skozi svoje osebnosti in delo – namerno, včasih tudi nezavedno. In redkokatera slovenska občina se lahko pohvali s toliko možmi, ki so bili in so še vedno temelj zgodovinskemu spominu krajem in ljudem kot tu, v občini Lukovica. Med njimi imata svoje mesto tudi pesnik, jezikoslovec in ponosni Slovenec dr. Jakob Zupan in skladatelj Srečko Stegnar.

Trstenjakova hiša na Prevojah

Življenje **Jakoba Zupana**, ki se je rodil 4. julija 1785 kmetu Jožefu in materi Mariji v Trstenjakovi hiši na Prevojah, so zaznamovale predvsem njegove značajske lastnosti: upornost duha (upiral se je predvsem takratni cerkveni hierarhiji), kritičnost, ki mu je velikokrat škodovala, svobodomiselnost, krasila pa ga je tudi ljubezen do slovenstva. Obiskoval je gimnazijo v Varaždinu, Novem mestu in Ljubljani, kjer je končal tudi študij teologije. Bil je premlad za samostojno duhovniško službo, zato so ga poslali na dodatne študije na Dunaj. Služboval je v Ljubljani, Šmarju pri Ljubljani, nato pa predaval Staro zavezo v ljubljanskem bogoslovju in liceju za orientalske študije. Svobodomiselnost mu kot duhovniku ni koristila: predaval je v duhu protestantskih nazorov in janzenizma, pogosto je zamujal na predavanju, izpuščal je redno maševanje, bil je naklonjen znanstvenemu raziskovanju in hkrati nasprotnik policije pa tudi celibata. Ob vsem tem se je zapletel z državnimi in cerkvenimi oblastmi, ki so proti njemu sprožile več disciplinskih postopkov, opominjali so ga zaradi nerednega opravljanja službe. Ščasoma so se spori predvsem s cerkvenimi oblastmi stopnjevali, vrh pa so dosegli v pridigi, ko je napadel nadškofa Wolfa, saj so ga prezrli pri podelitvi prostega kanonikata. Preiskovali in opazovali so ga vse do leta 1834, a mu krivoverstva nikakor niso mogli dokazati, čeprav so ga kaznovali – komaj petdesetletnega so upokojili s polovično pokojnino in ga poslali v Celovec, kjer sta ga nadzirali tako država kot Cerkev; prizadeval si je najti zaposlitev, a vsi poskusi najti službo so propadli in Jakob Zupan je v Celovcu 6. februarja 1852 umrl za vodenico.

Njegovo življenje so zaznamovala številna poznanstva s takratnimi znanimi ljudmi: družil se je z Antonom Martinom Slomškom, Urbanom Jarnikom, Žigo Zoisom, cenil ga je France Prešeren ..., Matijo Čopa je učil hebrejščino, med bivanjem na Dunaju se je spoprijatelžil z Jernejem Kopitarjem, s katerim si je vneto dopisoval in ga cenil zaradi znanja jezikov ter jezikoslovnega znanstvenega dela, pri svojem pesniškem in prevajalskem delu (Sveto pismo) je sodeloval še z mnogimi drugimi. Zanimivo je tudi njegovo pesniško delo, ki je na-

stajalo predvsem po Vodnikovem zgledu alpske poskočnice; poleg Prešerna in ustanovitelja Mihe Kastelica je bil med najzvestejšimi soustvarjalci Kranjske Čbelice, pesniškega almanaha, v katerem je objavil večino svojih pesmi, ki jih je skoraj v celoti združil pod naslovoma Kranjski Nestorčik in Kranjski Plutarčik. Podpisoval se je S. (Suppan). Za pokušino 8. pesem iz cikla Kranjski Plutarčik (KČ, 1834):

Baron Vega

V Moravčah zibala / Gorenka je mat', / Bombarda podala / Poznej' baronat. // Mogunzo strahuje / Gal'jane spodi, / Mateme spisuje, / Amer'ko uči.//

Kot navdušen panslavist in ilirist je prevajal tudi hrvaške in srbske ljudske pesmi ter se navduševal nad uporabo hrvatizmov, sam pa je poskusil ustvariti pesem brez sičnikov. Prešeren se je ob tem poskusu tako ponorčeval iz Zupanovega poskusa: »Brez cetov teče vir mu Hipokrene, in brez esov v pesmah njega najti ni!« »Zatorej nimajo nobene cene, zato so pesmi tiste brez soli.« Vrednost Zupanovih pesmi je predvsem v tematiki, motivih, ki odražajo njegovo ljubezen in navdušenje za narod, slovenstvo in spoštovanje do ljudi, ki so s svojimi deli in nazori podpirali njegova prizadevanja. Sodobniki so njegove pesmi cenili prav zaradi izrazito poudarjenega domoljubja. Obširni sta tudi njegova zbirka puščic – pšice (ohranjenih okoli 80) in slovenskih pregovorov (okoli 500).

In kaj pravi o njem slovenska literarna veda? Pravzaprav ne veliko, a pripisuje mu nedvomne zasluge, da je Prešerna prisilil v določnejše izpovedovanje kulturnega in političnega nazora. V šoli ga le omenjamo kot čbeličarja, njegovih del pa ne spoznavamo.

5. septembra 2003 smo se poklonili njegovemu spominu z odprtjem Knjižnice dr. Jakoba Zupana v Šentvidu. V letu 2012 se ga spominjamo ob 160-letnici smrti.

Srečko Feliks Stegnar je v slovenskem prostoru precej neznano ime. Skladatelj in učitelj Srečko Stegnar se je rodil 16. maja pred 170 leti na Brdu pri Lukovici. Po končanem učiteljsku v Ljubljani je učil na rudarski šoli v Idriji in bil tudi šolski nadzornik za logaški okraj; učiteljeval je tudi v moških

Srečko Stegnar

kaznilnicah na Ljubljanskem gradu in nato v Mariboru.

Glasbeno se je izobrazil med šolanjem pri A. Nedvdu in se verjetno na njegovo pobudo včlanil v Filharmonično družbo. V Idriji je sodeloval pri ustanovitvi Narodne čitalnice, vodil je cerkveni pevski zbor, osnoval mali orkester in z njim nastopal, skrbel za gledališke predstave in zanje skladal glasbene vločke. V Ljubljani je bil član in večkratni odbornik Glasbene matice, pomagal je izdajati njene publikacije; bil je med prvimi odborniki Cecilijinega društva v Ljubljani in obnovil orkester Glasbene matice ter z njim tudi nastopal. V Mariboru je osnoval pevski zbor zapornikov in orkester uradnikov; vodil je čitalniški pevski zbor in orkester Dramatičnega društva ter zanj skladal, sodeloval je tudi pri ustanovitvi mariborskega Cecilijinega društva.

Kot skladatelj zborovskih, odrskih in instrumentalnih skladb spada Stegnar med zgodnje romantike. Skladal je vokalne skladbe za moški zbor (Mrak tihotni, sladki mir, Na gomili), mešani zbor, mladinski zbor, za klavir, samospelve ... Veliko njegove zapuščine je v rokopisni obliki. Z dvema pesmima je uvrščen tudi v Antologijo slovenske posvetne urovske glasbe 19. in 20. stoletja, ki jo je posnel Slovenski komorni zbor (Dneva nam pripelji žar za mešani zbor).

Ob njegovi smrti je stanovski list Učiteljski Tovariš objavil naslednji opomnik:

»Zadnjič nam je Učiteljski Tovariš povedal, da je dne 24. oktobra t. l. (1915) nagloma umrl v Mariboru tovariš Srečko Stegnar, star 74 let, mož plodovitega življenja in izrednih duševnih zmožnosti.«

MARTA KERŽAN

Praznik Občine Lukovica

Položili vence na grob Podlimbarskega in Kersnika

4. septembra je minilo 160 let od rojstva Janka Kersnika in prav na ta dan, ki je razglašen tudi za občinski praznik, so se na Občini Lukovica s polaganjem venca spomnili na pisatelja, politika in notarja z Brda pri Lukovici.

Predstavniki občinske uprave Občine Lukovica, odbora za družbene in društvene dejavnosti ter občinska priznanja in krajevne skupnosti Krašnja so se najprej odpravili v ljubljanski spominski park Navje, kjer je grob Frana Mašlja - Podlimbarskega. Zbrane je nagovorila

Vera Beguš. Predstavila je življenje in delo pisatelja iz Spodnjih Lok, ki se je prav tako rodil v septembru pred 160 leti. V njegov spomin je podžupan Občine Lukovica Bojan Andrejka položil venec ob njegov grob. Nato so se vsi prisotni odpravili še na pokopališče na Brdo pri Lukovici in položili venec na grob Janka Kersnika, pisatelja, ki se je posebej uveljavil v krajših slikah iz kmečkega življenja.

LEON ANDREJKA

Venca je položil podžupan Bojan Andrejka

Zaključena gradbena dela na Stari cesti na Prevojah

Občina Lukovica oziroma izvajalec gradbenih del je zaključil z gradbenimi deli Ureditve ceste skozi Prevoje s hodnikoma. Vrednost celotne investicije znaša okoli 180.000 evrov z davkom na dodatno vrednost. V sklopu ureditve je bila s strani upravljavca Elektro Ljubljana že v lanskem letu zagrajena NN kabelska kanali-

zacija. Izvedena so bila obnovitvena dela na vodovodnem omrežju na območju gradbišča. Zgrajena je nova kabelska kanalizacija javne razsvetljave, nova javna razsvetljava, prečna kabelska kanalizacija za optično omrežje in urejeno meteorno odvodnjavanje.

Občinska uprava je s strani prebivalcev naselja

Prevoje prejela vprašanje: Kdaj bodo vgrajene vse svetilke? Obveščamo vas, da bodo zaradi naročila varčnih svetilk po razgovoru z dobaviteljem le te dobavljene in vgrajene v septembru.

OBČINSKA UPRAVA
PRIMOŽ DEŽMAN

Projekt 211 lipovih listov za zeleno Slovenijo

Iz Srca Slovenije v vse slovenske občine

Občino Lukovica je v petek, 31. avgusta 2012, obiskal ljubiteljski ultramaratonec Radovan Skubic Hilarij. Prizadevni ultramaratonec s svojimi podvigi širi okoljsko zavest. V sklopu projekta 211 lipovih listov za zeleno Slovenijo je višji svetovalki za družbene in društvene dejavnosti Mojci Cerar izročil zeleno sporočilo v obliki lipovega lista, ki ga želi prinesiti v vse slovenske občine.

Radovan Skubic Hilarij želi s projektom Iz Srca Slovenije v vse slovenske občine povezati celo državo in simbolično utrditi povezanost ljudi

ter njihovo spoštovanje do naravnih danosti domovine in človeških vrednot, ki so temelj vsake zdrave in napredne družbe. Zeleno sporočilo v obliki lipovega lista želi prinesiti v vsako od 211 slovenskih občin. Ultramaratonec na svoji poti promovira tudi kolesarske poti Srca Slovenije za družine, občasne kolesarje in zahtevnejše rekreativce, saj se zavzema za promocijo kolesarjenja kot eno najbolj trajnostnih oblik mobilnosti in rekreacije. Center za razvoj Litija, pod katerim okriljem poteka akcija 211 lipovih listov za zeleno Slovenijo, je pred kratkim izdal kolesarski vodič S kolesom po Srcu Slovenije, v katerem je predstavljenih 32 kolesarskih poti različnih težavnostnih stopenj. Te povezujejo občine Srca Slovenije in potekajo od Kamniških Alp do Dolenjskega gričevja.

Radovan Skubic Hilarij se je na pot odpravil

zadnjega avgusta iz središča Slovenije – geometričnega središča GEOSS. V štirinajstih dneh je ultramaratonec nameraval prekolesariti vse slovenske občine. Žal se je projekt 3. septembra začasno prekinil zaradi poškodbe, ki jo je utrpel na svojem kolesarskem podvigu po Sloveniji. Projekt se bo predvidoma nadaljeval spomladi prihodnjega leta. Želimo mu čimprejšnje okrevanje!

Ultramaratonec se ukvarja tudi z drugimi športi, predvsem tekom. Med njegovimi tekaškimi podvigi izstopajo vrhovi Matterhorn, Mont Blanc, Monte Rosa in Škotsko višavje. Odmeven je bil tudi njegov projekt ob pridružitvi Slovenije Evropski uniji, ko je iz Slovenije tekel v Bruselj.

OBČINSKA UPRAVA
MOJCI CERAR

Varnejša pot v šolo - peš pot Brdo

Prevoje pri Šentvidu, Šentvid pri Lukovici, Vrba, Imovica, Prevalje so najgostejše poseljena območja občine Lukovica. Posledično je tukaj tudi gostejši promet, zato občina na takih območjih poskuša skrbeti za kar najbolj varno udeležbo vseh ljudi v prometu.

Z gradnjo avtoceste je bilo za naše otroke - šolarje s tega območja med drugim že poskrbljeno tudi za varen prevoz v šolo in domov, kljub temu pa je bila v preteklosti varnost v prometu na tem delu vedno vprašljiva.

Kdor se je v tem času peljal skozi Brdo, je ugotovil, da so otroci pridobili varnejšo peš pot v šolo na Brdo in domov. Seveda jo bodo lahko uporabljali tudi ostali občani, ki bodo obiskali Brdo ali drugi mimoidoči, ki se bodo sprehajali na tem delu občine.

Dolžina te poti meri okrog 800 metrov. Za enkrat je pot še v makadamu, vendar bo v prihodnje dobila asfaltno prevleko.

Velja se zahvaliti vsem lastnikom, ki so odstopili zemljišče za izgradnjo oziroma varno pot. Z njimi je potrebno urediti še zemljiškoknjižno stanje, kar bo za občino v prihodnje prioritarna naloga.

OBČINSKA UPRAVA
TOMAŽ CERAR

Izgradnja kanalizacije Blagovica

Občinski svet je na svoji 4. izredni seji, dne 25. aprila 2012 sprejel Dokument identifikacije

investicijskega projekta Izgradnja kanalizacije za odpadno in meteorno vodo Blagovica – I.

faza. Občina Lukovica je predmetno kanalizacijo prijavila v načrtu porabe deleža sredstev občine za sofinanciranje investicij v skladu z določili 21. člena Zakona o financiranju občin (ZFO-1). Občina je oddala popoln načrt in je že podpisala pogodbo z Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo za koriščenje sredstev v razpoložljivem znesku 147.132 evrov upravičenih stroškov. Med poletjem je bil izveden postopek javnega naročila za izbor izvajalca gradbenih del. Izbrani izvajalec gradbenih del je v septembru pričel z gradbenimi deli, dela bodo bolj intenzivno potekala v drugi polovici septembra in v oktobru, zato vse stanovalce in udeležence v prometu prosimo za strpnost, upoštevanje prometne signalizacije in razumevanje v času delnih in občasno popolnih zapor cest.

OBČINSKA UPRAVA
PRIMOŽ DEŽMAN

Nove kadrovske štipendije in zaposlitev

Na podlagi potreb, ki so jih podali delodajalci v Ljubljanski regiji do konca meseca junija 2012, je Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR), 11. septembra 2012, objavila JAVNI RAZPIS ŠTIPENDIJ ENOTNIH REGIJSKIH ŠTIPENDIJSKIH SHEM (RŠS LJUBLJANSKE URBANE REGIJE) ZA ŠOLSKO/ŠTUDIJSKO LETO 2012/2013.

V okviru Regijske štipendijske sheme seodeljujejo kadrovske štipendije, ki so sofinancirane s strani delodajalcev s sedežem v eni izmed 26 občin Osrednjeslovenske regije. V letošnjem letu 27 delodajalcev ponuja priložnost za 50 štipendij v različnih izobraževalnih programih. Seznam aktualnih razpisanih štipendij je objavljen na spletni strani RRA LUR (www.rralur.si), kjer je dostopen tudi obrazec vloge za prijavo. K oddaji vlog so vabljeni dijaki in študenti, ki ne prejema drugih štipendij, niso zaposleni in niso vpisani v evidenco brezposelnih oseb. Po vključi-

Regionalna razvojna agencija
Ljubljanske urbane regije

RRA LUR, Tehnološki park 19, 1000 Ljubljana
telefon: +386 1 306 1901, faks: +386 1 306 1903
e-pošta: lur@ljubljan.si, internet: www.rralur.si

tvi v štipendijsko shemo je štipendist s pogodbo zavezan dokončati izobraževalni program, za katerega bo dobil štipendijo in se zaposliti pri delodajalcu za obdobje prejemanja štipendije.

Osnovna višina štipendije znaša 15% minimalne plače za dijake ter 28% minimalne plače za študente. Štipendistom pripada k osnovni štipendiji tudi dodatek za uspeh in dodatek za izobraževanje zunaj stalnega prebivališča.

Prijave z dokazili morajo kandidati poslati na naslov: **RRA LUR, Tehnološki park 19, 1000 Ljubljana.**

Rok za oddajo vlog je 11. oktober 2012.

Dodatna pojasnila glede razpisa štipendij RŠS: Meta Koprivšek Tomažič in mag. Matija Ukmar tel: (01) 306 19 05

E-pošta: meta.koprivsek-tomazic@ljubljan.si, matija.ukmar@ljubljan.si

RRA LUR, MAG. LJILJANA DREVENŠEK

Razpis štipendije

Na podlagi 10. člena Priloge o štipendiranju (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 5/99) Občina Lukovica objavlja

JAVNI RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 2012/2013

1. člen

Razpišejo se 4 štipendije za šolsko leto 2012/2013, in sicer dve za dijaka in dve za študij na fakulteti.

2. člen

Prosilci morajo prijavi na razpis priložiti:

- dokazilo o vpisu v tekoči letnik šole oziroma fakultete;
- dokazilo o učnem uspehu zadnjega letnika predhodnega izobraževanja;
- potrdilo upravnega organa (dokazilo) o stalnem prebivališču v Občini Lukovica;
- življenjepis;

e) dokazila o dohodkih oziroma prejemkih na družinskega člana za preteklo leto:

- datirana in podpisana izjava vlagatelja, da dovoljuje občinskemu organu pridobitev podatkov davčnega urada o odmeri dohodnine za družinske člane kandidatove družine,

- odločbe o odmeri davka iz dejavnosti,

- potrdilo delodajalca o bruto osebnem dohodku za obdobje zadnjih treh mesecev za starše, ki v preteklem letu niso bili v delovnem razmerju vseh 12 mesecev,

- potrdilo izplačevalca dohodkov oz. prejemkov za družinske člane, ki niso zavezanci za plačilo dohodnine v RS,

- potrdila o letnih zneskih preživetnosti,

- potrdilo izplačevalca o izplačanih bruto pokojninah in nadomestilih v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju,

- dokazilo o statusu za polnoletne družinske člane, ki nimajo dohodkov (dijak, študent, iskalec zaposlitve, brezposeln- aktiven iskalec zaposlitve, drugo) – upošteva se datum po stanju v šolskem oziroma študijskem letu, za katerega je vložena vloga za štipendijo,

- potrdilo davčnega urada o premoženjskem stanju vseh družinskih članov- gospodinjstvi listi- upošteva se datum po stanju v šolskem oziroma študijskem letu, za katerega je vložena vloga za štipendijo,

f) izjava kandidata, da ne prejema drugih prihodkov iz naslova štipendij in drugih pomoči. Nepopolne vloge se ne upoštevajo.

3. člen

Prosilci vložijo prijavo na razpis skupaj z zahtevano dokumentacijo do vključno 19. oktobra 2012 na naslov: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, z oznako »štipendije za šolsko leto 2012/2013.

4. člen

Prosilci bodo o izbiri kandidatov za štipendije pisno obveščeni v roku 15 dni po izbiri.

ŽUPAN

MATEJ KOTNIK, L. R.

RAZPORED ODVOZA KOSOVNIH ODPADKOV - JESEN 2012

OBČINA LUKOVICA

DATUM ZAČETKA AKCIJE	KRAJEVNA SKUPNOST	ZAJEMA NASELJA
09.10.2012	KS Blagovica, KS Češnjice, KS Krašnja, KS Lukovica, KS Trojane	Blagovica, Brdo, Bršlenovica, Čeplje, Češnjice, Gabrje pod Špilkom, Gorenje, Gradišče, Hribi, Jelša, Javorje, Kampilje, Koreno, Krajno brdo, Krašnja, Jelnik (mali, veliki), Lipa, Log, Loke (spodnje, zgornje), Lukovica, Petelinjek (spodnji, zgornji), Podmilj, Podsmrečje, Poljane, Prapreče (spodnje, zgornje), Preserje, Prilesje, Prvine, Selce, Suša, Šentožbolt, Trnjava, Trojane, Učak, V Zideh, Videm, Vošče, Vranke, Vrh nad Krašnjo, Zavrh, Zlatenec, Žirovše.
10.10.2012	KS Prevoje, KS Rafolče, KS Zlato Polje	Breg v Imovici, Brezovica pri Zlatem polju, Dupeljne, Imovica, Mala Lašna, Obrše, Podgora pri Zl. Polju, Preserje pri Zlatem polju, Prevalje, Prevoje, Rafolče, Straža, Šentvid, Trnovče, Vrba, Vrhovlje, Zlato polje.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev NE sodijo:

- nevarni odpadki kot so embalaže škropiv, olj, barv in lakov;
- avtomobilski deli;
- akumulatorji;
- gume;
- sodi;
- gradbeni material;
- veje drevoja in živih mej.

Kosovni odpadki morajo biti na predvideni dan odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni na odjemnem mestu pobiranja komunalnih odpadkov.

V primeru dodatnih vprašanj smo vam na voljo na telefonski številki 01/729-54-30 ali elektronskem naslovu info@jkp-prodник.si

RAZPORED ODVOZA NEVARNIH ODPADKOV - JESEN 2012

OBČINA LUKOVICA

DATUM	URA	NASELJE	LOKACIJA
01.10.2012	14:00 - 15:00	Trojane	pri pošti
	15:30 - 16:30	Blagovica	pri pošti
	17:00 - 18:30	Lukovica	pred Kmetijsko zadruogo v Lukovici

Med nevarne odpadke sodijo:

- akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov

OPOZORILO:

- nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega kraja
- tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano
- odpadkov iz iste skupine ne združujte v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije
- odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, ki ste jih dobili z nakupom izdelka, iz katerega je odpadke nastal

Kdo najhitreje ostriže ovco?

Zveza društev rejcev drobnice Slovenije,
Biotehniška fakulteta in
revija Drobница
prirejamo

**17. državno tekmovanje v strižnji ovc, ki bo
v soboto, 29. septembra 2012, ob 10. uri
v Grobljah pri Domžalah.**

Tekmovanje bo potekalo v dveh kategorijah:
s škarjami in z električnimi strojčki. Tekmujejo
tako moški kot tudi ženske.
Obiskovalci boste lahko uživali v kulinaričnih
dobrotah iz mesa drobnice ter kupili zname-
niti ovčji ali kozji sir. Predstavili bomo volno in
tradicionalne volnene izdelke ter pripravili de-
lavnico polstenja. Pripravili bomo tudi prikaz
dela pastirskega psa Border Collija z ovcami.
Obenem bosta tudi **10. državna razstava
drobnice**, na kateri bodo predstavljene vse
pasme ovc in koz, ki jih redijo naši najboljši rej-
ci drobnice, in **1. državna razstava ovc ople-
menjene jezersko-solčavske pasme**.

**Vabimo vse rejce in ljubitelje drobnice ter
zdravega življenja, da se nam pridružite in
z nami preživite lep dan, poln zanimivih do-
živetij.**

ORGANIZATORJI

Trženje
oglasnega
prostora
v glasilu
Rokovnjač

 grafex agencija

t: 03 56 57 100

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

**KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD
LJUBLJANA**

www.lj.kgzs.si

ODDELEK ZA KMETIJSKO SVETOVANJE, Enota Lukovica

Lukovica, Stari trg 19
Telefon: 01/72-35-116
E-naslov: pavla.pirnat@lj.kgzs.si

URADNE URE:

ponedeljek, sredo, petek: 8^h–10^h
sreda: 14^h–15^h

TEČAJ VARSTVA RASTLIN

Osnovni tečaja varstva rastlin bo potekal **od**
torka, **9. do** četrta, **11. oktobra** 2012 v
popoldanskem času od 14.30. do 19.30 ure v
Dobrunjah pri LJ (Zadružni dvor Zadvor,
Cesta II. Grupe odredov 43). Tečaj se zaključí s
pismenim izpitom na osnovi katerega dobite
izkaznico. Za ostale informacije se obrnite
name v času uradnih ur. Prijave se zbirajo do
zapolnitve mest. **Prijava je obvezna.**

PRENOS PLAČILNIH PRAVIC

S 15. septembrom 2012 se je pričel rok za
vlaganje zahtevkov za prenos plačilnih pravic
za leto 2013. Zahtevek lahko vložite vključno
do 31. januarja 2013. Možne vrste prenosa so
naslednje:

- trajni prenos – prodaja plačilnih pravic
brez zemljišča,
- trajni prenos – prodaja plačilnih pravic z
zemljiščem,
- začasni prenos – zakup plačilnih pravic z
zemljiščem,
- začasni prenos – zakup plačilnih pravic
brez zemljišča,
- trajni prenos – dedovanje,
- odstop plačilnih pravic v nacionalno
rezervo.

Vsebinskih novosti pri prenosu plačilnih
pravic glede na pretekla leta ni. Tudi letos se
obrazec oddaja **elektronsko**, kar je možna
samo v KSS.

ODLOČBE O DODELITVI DODATKA NA PLAČILNE PRAVICE - pojasnilo

V septembru je AKTRP začela s pošiljanjem
odločb o dodelitvi dodatka na plačilne
prave za posebne premije prejete v letih
2008 in 2007. Ker je glede tega veliko
vprašanj vam podajam pojasnilo.
Odločbo ste prejeli vsi, ki ste v navedenih
letih prejeli vsaj eno plačilo za posebno
premijo za bike in vole in se v letošnjem letu
v zbirni vlogi želeli, da se vam zaradi ukinitve
izplača kot dodatek na plačilne pravice.
Pozitivna odločba pomeni, da bo vrednost
vaših plačilnih pravic večja za ustrezen
znesek. Preglejte, ali ste v letih 2007 in 2008
res prejeli navedeno število posebnih premij.
Ta dodatek pa boste dobili izplačan takrat, ko
boste dobili odločbo o izplačilu plačilnih
pravic za leto 2012 (vrednost bo zaradi
dodatka višja od lani), ki ste jo v preteklih
letih običajno prejeli v decembru ali januarju.

PAVŠALNI ZAVEZANCI ZA DDV

Z januarjem 2013 bodo vsi pavšalni
zavezanci za DDV (t.i. »pavšalisti«) morali
oddajati vloge po elektronski poti. Vsi, ki
digitalnega potrdila nimate in ga ne
nameravate pridobiti, se za to storitev lahko
obrnete na naš Zavod. Zainteresirani se javite
meni, kjer boste dobili tudi dodatne
informacije.

PAVLA PIRNAT,
terenska kmetijska svetovalka

Obiranje jabolk

Za vsakdanji kruh in boljši jutri je treba trdo
delati. To resničnost je potrdil tudi Roman
Klopčič iz Trnovč pri Zlatem Polju, ki poleg
službe in dela na kmetiji prideluje tudi jabolka.
Skrbno negovan sadovnjak zahteva delovne-
ga človeka skozi celo leto. Letos spomladi se
mu je izpolnila dolgoletna želja, da do sadov-
njaka napelje vodo. Uredil si je delno nama-
kanje, ki se mu je že letos obrestovalo, sicer bi
suša pestila tudi njegov sadovnjak. Začel se je
čas pospravlja oziroma obiranje prvih dozore-
lih sort. V delo je vključena vsa Rosova družina.
Njihove pridne roke so že napolnile prve zabo-
je lepih in okusnih jabolk, ki so uskladiščena
pod varno streho.

Ob prijetnem jesenskem izletu ob nabiranju
kostanja lahko pot združimo k Rosovim v Tr-
novče in si priskrbimo ozimnico z jabolki na-

slednjih sort: zlati delišes, carjevič, jonagold,
idared ali fuji kiku - vse po vaši želji in okusu.

TONE HAJBANIČ

Nagrada za podjetnost kmetije Pr' Vrhač

Na sejmu AGRA v Gornji Radgoni je konec avgusta potekala podelitev nagrad že 17. akcije "S kmetije za vas", ki sta jo organizirala Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije in Časopisno-založniška družba Kmečki glas. Ekološka kmetija Staneta Homarja iz Dupelj, po domače pri Vrhač, je prejela posebno nagrado za podjetnost pri ukvarjanju s kompostiranjem v Kompostarni 1000 cvetov.

Stane Homar (prvi z leve) s priznanjem. Foto: KGZS

V akciji "S kmetije za vas" sodelujejo kmetije, ki na kakršenkoli način tržijo svoje pridelke in izdelke. Torej neposredno prodajajo svoje izdelke brez posrednikov, kar zajema široke možnosti, kot so prodaja na domu, prodajni prostori na tržnicah, prireditvah, itd. Organizatorja s tem spodbujata predvsem uspešno promocijo, domiselnost, iznajdljivost in izvirnost pri trženju kmetijskih pridelkov, izdelkov ter storitev na kmetiji.

Po majskih prijavih je vse sodelujoče kmetije poleti obiskala štiričlanska strokovna komisija,

ki je med drugim ocenjevala nastop in predstavitev, prijaznost in komunikacijo, urejenost in označenost dostopa do kmetije, celotno podobo kmetije, način neposredne prodaje ter prepoznavnost in embalažo.

Na podlagi teh ocen je Stane Homar 29. avgusta prejel posebno nagrado za podjetnost in ob tem dejal: »To je potrditev za kvaliteto in dolgoletno delo z lastno blagovno znamko Kompostarna 1000 cvetov.« V Dupeljnah so namreč z vztrajnostjo, s kompostiranjem se ukvarjajo že 18 let, trdim delom in predvsem kvaliteto

uspeli prodreti na zahtevni trg. Pri Vrhačevih so praktično edini v Sloveniji, ki se ukvarjajo s to specifično dejavnostjo in se predstavljajo s svojo blagovno znamko. Na njihovi ekološki kmetiji s 4,5 hektarov obdelovalne površine je sicer že skoraj trideset let osnovna dejavnost konjereja. Prav konjski gnoj pa je osnova za kompost, ki ga s pomočjo kalifornijskih deževnikov letno pridelajo približno 500 kubikov in ga nato predelajo v več vrst mešanic zemlje za različne rastline. Po dolgih letih dela so postali prepoznavni predvsem po kakovosti zemlje. Na tej podlagi je sedaj veliko lažja tudi prodaja, ki poteka predvsem preko vrtnih centrov, cvetličarn, vrtnarij, kmetijskih zadrug, sejmov in seveda tudi na domu. Gospod Stane nam je še povedal, da je prodreti težko. Na trgu je tako kot v drugih dejavnostih veliko cenene tuje zemlje, a kupci prepoznavajo njihov zelo kvaliteten, pa čeprav nekoliko dražji, damači produkt. Da je to prava smer pri lažji prodaji pridelkov in izdelkov slovenskih kmetij je povedal tudi predsednik Kmetijske gozdarske zbornice Slovenije Cvetko Zupančič: »Včasih je manjša proizvodnja boljše in hitreje prodana kot večja, saj ima svojo kakovost, ki jo z množično proizvodnjo ne moremo doseči.«

LEON ANDREJKA

Kosili smo seno

Leto je na okoli, spet bomo kosili, je dejal gospodar Janez Pogačar iz Trnovč. Prav, smo dejali, in se odzvali povabilu. S traktorsko prikolico smo se odpeljali do vznožja travnatnega pobočja, kjer nas je čakala nepokošena že skoraj stara trava, ki se je je lotila tudi letošnja suša.

Pa začnimo, smo dejali, in se razvrstili. Prvi je zamahnil gospodar in odkosil tako imenovano babo, kot smo ji nekoč rekli. Drug za drugim smo kosili, za nami so ostajala rodovja pokosenega sena. Znoj, ki nam je oblival lica, je bil dokaz, da ročno košenje le ni samo rekreacija, ampak zahtevno kmečko delo. Privoščimo si duška, gospodar nas postreže s pijačo. Če bi bila rosa, bi se trava veliko bolj rada rezala, je

pripomnil eden izmed koscev, s katerim smo se strinjali tudi ostali. Zvoki brusnega kamna in klepalnega kladiva so odmevali po dolini, ki je obdana z gozdnatim pobočjem z leve in desne. Sonce se je spuščalo v večerni zaton, mi pa srno se hitro približevali zgornjemu obrobnemu delu, kjer se je naša košnja tudi končala. Pa smo opravili za eno leto, smo si dejali, in posedli ob robu travnika okoli ognja, od koder se

je širil prijeten vonj zapečenih klobas.

Ob obilni malici nas je obdal večerni mrak, ki je naznanjal, da se mora tokratno veselje počasi končati.

TONE HABJANIČ

Malica po končani košnji

Košnja

10. prehodni pokal Občine Lukovica in RD Črni graben

Ob 10. obletnici RD Črni graben in prazniku Občine Lukovica smo se zbrali ribiči v zgodnjih jutranjih urah na Prevojah v nedeljo, 9. septembra, na 10. tradicionalnem tekmovanju ribičev za veliki prehodni pokal Občine Lukovica in RD Črni graben.

Ribiči na 10. pokalu Občine Lukovica

Pravzaprav začetki formiranja RD Črni graben segajo v leto 1997, tako da bi bila letos 15. obletnica društva, vendar smo pri ustanavljanju društva naleteli na močan odpor, tako UE kot MIN za Kmetijstvo MOP – Agencije Republike Slovenije za okolje. Naše vztrajanje in močna volja, da znamo bolje upravljati z vodami, vodnim življenjem in naravo, nas je združila. Ko uradni organi niso mogli več nasprotovati naši želji po združenju, so nam leta 2002 le dovolili ustanovitev

našega društva. Prav tako kot je mlada Občina Lukovica, je še mlajše naše društvo in tako letos ponosno praznujemo skupaj že 10. leto. Močan pok je naznanil začetek tradicionalnega ribiškega tekmovanja s plovcem. Ribiči smo začeli z lovom, še prej pa smo nahranili ribe s svojimi vabami. Ker je bilo mrzlo jutro, so se tudi ribe na zajtrk odpravile kasneje kot običajno. Zato so ribiči prve ribe ujeli šele, ko je sonce posijalo na ribnik. Ribiči vedno najdemo izgo-

vor, zakaj je slab ulov. Letos ni bila kriva luna ali slabo vreme, temveč so vsi prisegali, da je eden iz Rafolč prejšnji dan z motorno žago žagal les v okolici ribnika, zato so bile ribe preplašene in niso prijemale. Kljub vsem ribiškim težavam so se ribiči izkazali s svojim ulovom. Letos je tretje mesto dosegel Ignac Korošec – Rafolče, drugi je bil (Fredy) Franc Andrejka – Prevoje in prvi Bojan Lončar – Lukovica. Med mladinci je bil prvi Benjamin Bartol – Rafolče, v skupni razvrstitvi pa je zasedel 5. mesto. Zmagovalci so prejeli medalje in pokale ter praktične nagrade za dosežena mesta. Prehodni pokal je šel iz rok lanskoletnega zmagovalca Romana Zupana, ki ga je izročil Bojanu Lončarju za eno leto. Prehodni pokal preide v last tekmovalcu, ki trikrat zapored zmaga. Do letos ni to še nobenemu uspelo, so pa tekmovalci, ki so pokal osvojili že po dvakrat. Po razdelitvi nagrad so bili vsi tekmovalci povabljeni na pečene dobrote, za katere sta poskrbela predsednik Janez Križman in Henry Bartolj. Vesela družba je v druženju vztrajala še v pozno popoldan. Vabimo vas ponovno naslednje leto, ko bo boj za pokal še bolj napet in zna se zgoditi, da ga bo kdo odnesel domov v trajen spomin.

DANILO KASTELIC

Strelska tekma LD Lukovica

Slabo vreme nam je na prvi septembrski dan preprečilo izvedbo lovske strelske tekme med člani sosednjih lovskih družin, ki jo naša LD Lukovica tradicionalno prireja v počastitev občinskega praznika občine Lukovica. Lep dan pa nam je v soboto, 15. septembra 2012, le prinesel veselje, da smo lahko strelske veščine v prijetnem okolju lovske kočice na Čevcah preizkusili skupaj s člani LD Trojane-Ožbolt in LD Moravče.

Trideset najboljših strelcev iz naše in dveh sosednjih lovskih družin se je pomerilo v streljanju na glinaste golobe in tarčo srnjaka z malokalibrsko puško. Skupni rezultati v obeh kategorijah so prinesli zmago naši LD Lukovica, drugo mesto so z minimalnim zaostankom dosegli člani LD Moravče, tretje mesto pa naši občinski lovski tovariši LD Trojane-Ožbolt. Najboljši posameznik je bil v obeh kategorijah naš član, veteran v streljanju, Mitja Kersnik, ki po najboljših rezultatih posega tudi na državni ravni. Ob koncu tekme vedno izvedemo tako imenovani »objajcen«, razstrelitev, ki ga s posameznimi streli na glinaste golobe v raz-

ličnih položajih izvajamo na podlagi vplačanih življenj. Vsak zgrešen strel vzame življenje, strelske izkušnje in lovska sreča pa zmagovalcu praviloma prinesejo lepo praktično nagrado, po navadi v obliki odojka. Okiteni s pokali, medaljami in vrsto lepih praktičnih nagrad, ki jih deloma zagotovimo tudi iz sredstev občine Lukovica iz naslova sofinanciranja delovanja društev in naših zvestih sponzorjev, še dolgo v popoldanske ure srečanja razpravljamo o temah, ki jih ne bomo nikoli dorekli, zato se naslednje leto ponovno srečamo.

STAREŠINA LD LUKOVICA, MARJAN DOBROTINŠEK

Godba Lukovica na narodnih nošah

V Kamniku je drugo septembrsko nedeljo potekala tradicionalna povorka ob dnevih narodnih noš in oblačilne dediščine. Na 42. izvedbi te prireditve je nastopila Godba Lukovica.

Povorke, ki je krenila izpred trgovskega centra Mercator proti Glavnemu trgu, se je udeležilo prek 2000 noš iz kar devetih držav. V večini je šlo za predstavnike iz bližnjih evropskih držav, videli pa smo lahko tudi skupini iz Litve ter celo iz Indije. Dogajanje je z glasbo popestrilo šest pihalnih orkestrrov. Poleg domačih Mestne godbe Kamnik, ki je korakala na čelu povorke, so ubrane melodije igrale še godbe iz Domžal, Vodice, Šentjerneja, Zidanega Mosta in Lukovice. Poleg glasbe so se godbe množično obiskovalcev predstavile tudi s svojimi uniformami. S tem so prispevale svoj delež k že tako pestri in raznoliki povorki narodnih noš.

LEON ANDREJKA

9. srečanje pevcev ljudskih pesmi slovenskih pokrajin v Krašnji

Letošnje že deveto srečanje ljudskih pevcev iz vseh slovenskih pokrajin v Krašnji je bilo tudi v sklopu vsakoletnega praznovanja občinskega praznika. Na deževno soboto 1. septembra je bilo kot srečanje starih znancev, ki se vesele ponovnega snidenja. Dež je motil v toliko, da so bile malo mokre noge, ker je bilo že tradicionalno slišati prvo petje pod lipo v Krašnji, zatem pa je bilo prijetno toplo pod šotorskim krilom na dvorišču krašenske šole.

Rosno mlada napovedovalca Ajda in Gabrijel sta se zelo lepo vklopila med pretežno srednjo generacijo tako nastopajočih kot gledalcev. Slednji so se tudi letos, čeprav je deževalo, zbrali v velikem številu. Predsednica Kulturnega društva Fran Mašelj Podlimbarski, ki je tudi letos pripravilo srečanje, je v pozdravnem nagovoru vsem navzočim, nastopajočim in posebej Pavlu Pevcu, koordinatorju Javnega sklada republike Slovenije za kulturne dejavnosti, območne izpostave Domžale, kakor tudi Francu Novaku, vedno prisotnemu na srečanjih, zaželela prijetno in veselo popoldne ob poslušanju ljudskih pesmi in plesov.

Spet so se slišale lepe domače ljudske pesmi, ki ob pozornem poslušanju tako veliko povedo. Vsa občutja ljudi, vsa njihova veselja in bridkosti, so vtakane v njih. Kakor je bilo že v začetku zapisano, prišli so dobri stari znanci kot Filovske pevke iz Prekmurja, starejše Kresnice iz Adlešičev in njihovi tamburaši, pevke iz Brinjeve gore, pevki iz Zg. Brnika in Spodnje Bele, iz Savinjske doline Prešmentani faloti in Prijatelji 6 še, pa pevke iz Vr-

bja, pevci ljudskih pesmi iz Blagovice in Krašnje ter novi skupini pevcev, ki so prišli zapet prvič, pevke Pušelj iz Gornjega Grada in druga skupina pevcev ljudskih pesmi iz Krašnje, ki poje šele nekaj mesecev. Že drugo leto zapored smo občudovali folklorno skupino iz Cerkelj, ki razveseli tako s plesom kakor tudi s svojo bogato zbirko narodnih noš. Pesem, ples in šegavi skeči najbolj pogumnih nastopajočih so prispevali k dobremu razpoloženju.

Žal so bili zaradi slabega vremena in prostorske stiske malo bolj v ozadju pridni rokodelci, izdelovalci domače obrti in drugih ročnih spretnosti. Tudi to so bili sami stari znanci iz Društva upokojencev Lukovica, Lipe Domžale, Medgeneracijskega društva Jesenski cvet iz Domžal, Joži Košak, Karla Šinkovec, Rokodelci iz moravske doline in Preužitkarice iz Krašnje.

Srečanje se kot vedno konča s prijetnim druženjem ob malici in seveda plesu, petju in veselju, da se naslednje leto ponovno snidejo.

MILENA BRADAC

Bolj ko se je približevala ura srečanja, bolj sta se trema in strah stopnjevala. Kako bomo vse speljali, saj mati narava po dolgem času, obilo dežja je poslala.

Šotor k sreči je že stal, tudi klopi so vabile, pevski kolegi, plesalci in godci so prihajali - z željo, da nebo se razvedri in srečanje v zadovoljstvo izzveni.

Dež pa vztrajno je škropil, razpoloženja ni zamoril. Od pesmi do pesmi, od plesa do plesa, s skečem in z melodijo tamburašev, se to prav gotovo ni moglo zgoditi.

Mi pa v zadnji pesmi, vrstni red števil smo zbrkljali, v prvi razred se poslali, kljub temu, pesem izpeljali. Spodrsrlaj razpoloženja ni skalil. Z gosti smo se veselili in se zadovoljili, v prvih urah noči poslovlili.

Zahvala ženam in možem, ki prireditveni prostor uredijo, ki sladke dobrote naredijo, ki nam malico razdelijo in tudi po prireditvah za red poskrbe. Hvala vsem neimenovanim, skromnim pomočnikom.

MAGDA KREFT

Nastopajoči in poslušalci v šotoru.

Ljudski pevki iz Vrbja pri Žalcu s harmonikarjem

Pevke Pušelj iz Gornjega Grada

Delovni utrip Moškega pevskega zbora Janko Kersnik Lukovica

Poleg rednih vaj so tokrat fantje in možje nastopili na dveh zelo odmevnih prireditvah. Najprej so se odpravili na Malo planino in to kljub obilnemu deževju, točneje v Domžalski dom, da skupaj s članicami in člani obeležijo že dvajseto jubilejno srečanje članstva PD Domžale.

Tudi tokratno druženje je bilo prijetno in veselo, za kar so poskrbeli tudi člani narodno-zabavnega ansambla Pr'jatlji. Seveda je beseda takoj po zapeti uvodni pesmi Oj, Triglav moj dom pripadla že šestnajstemu predsedniku PD Domžale Janku Vodlanu. Svoje misli je v nekaj stavkih strnil tudi župan občine Domžale Toni Dragar. Še pesem v slovo in pot pod

noge v dolino, saj smo se držali stavka napisanega na vabilu: »Na srečanje pridite peš po planinskih poteh iz doline v vsakem vremenu!« in tako kakor gor, je šlo tudi dol. Drugi koncert je bil 16. septembra v Plečnikovi cerkvi v Bogojini skupaj z solistkama Urško Pavli sopran, Marto Zabret alt, organistom in skladateljem Janezom Močnikom in zborovodjem

Igorjem Velepčičem. Tokrat so v beli golobici, kakor pravijo cerkvi Gospodovega vnebohoda v Bogojini zapeli latinsko mašo Kamila Meška, se preko liturgičnih in koledniških pesmi podali v bolj zabavne vode k fantovskim in končali svoj uradni del koncerta z prazničnimi pesmimi. Preko zgodovine Plečnikovega ustvarjanja v Prekmurju in njegove ljubezni do pokrajine in ljudi nas je popeljala z domačo prekmursko besedo Janja Škapin Krlhlikar, ki nas je tudi vodila po znamenitostih pokrajine ob Muri. Pozdravne besede in besede zahvale je v deželi štokrkelj prenesel Ignac Gabor in se ob tem spomnil tako 75-letnice skladatelja Janeza Močnika, kakor 50 letnice delovanja zbora. Po končanem koncertu smo se predajali še kulinarčnim dobrotam Prekmurja na kmetiji Puhan in se od prijaznih gostiteljev poslovili z pesmijo, kako pa drugače.

DRAGO JUTERŠEK

S kompromisi do zlate poroke

Anton in Angela Kotnik sta v soboto, 1. septembra 2012, praznovala natanko 50 let skupnega zakona. Nihče od njiju si ni mislil, da ju bo davnega 1961 združil sestanek gluhih v Domžalah, vendar sta kljub vsemu ohranila ljubezen in medsebojno toplino, ki je vidna tudi danes.

Angela Lavrič je spoznala **Toneta Kotnika** pri svojih 25 letih. Zanimivo je, da je obema pustil posledice meningitis, ki sta ga prebolela - ona pri treh letih, mož pri devetih - vendar ju to ni oviralo, prej združilo v zakon, ki traja že petdeseto leto. Komunicirata prek branja z ustnic in z govorico rok, veliko pa se z njima pogovarja tudi snaha Mojca, ki je poročena z njunim sinom Janijem.

Čeprav sta oba gluha, pa se to ni preneslo na njune štiri otroke, in sicer Darjo, Marka, Janija in Meto, vendar pa jima je pomagala Antonova mama, ko je bilo potrebno iti na govorilne ure, roditeljske sestanke, prav tako pa se je tudi učila z otroki, ko je bilo to potrebno.

Vendar pa se zdi, da Angela in Tone živita še bolj srečno in polno življenje kot 'običajni' zakonci. Ker je bil že Antonov ded Jakob mizar, prav tako tudi njegov oče Niko, on pa je veselje do mizarstva prenesel na svojega sina Janija, le-ta pa na sina Anžeta. "Pr Lon" so okrog leta 1900 pričeli z izdelovanjem krst, ki so jih v tistem času še menjali za blago, po navadi so bile to živali, saj ljudje v tistih časih niso imeli denarja. Vseeno pa se jih drži sloves splošnih mizarjev, saj delajo različne reči. Kljub mizarstvu pa je trenutno Tonetov najljubši hobi čebelarstvo in je tradicijo prenesel tudi na vnuka. Ko se Tone in Angela spominjata minulih petde-

setih let, sta se največkrat odpravila na izlet, ko sta vozila naokrog čebele, drugače pa sta živela skromno in delovno. Po njunem mnenju je zakon lahko uspešen le s kompromisi in medsebojno komunikacijo. Oba se še vedno dobro razumeata in kljub naglušnosti veliko pogovarjata, zato ni nič čudnega, da so bili njuni najlepši trenutki tisti, ko so se jima rodili otroci. Poleg štirih otrok sta ponosna stara starša tudi desetim vnukom, ki jima lepšajo skupne trenutke.

Oba sta bila in sta še vedno zelo delavna, Tone je pomagal svojim bratom in sestrkam pri gradnji hiš, Angela pa še dandanes rada speče svoj domači kruh in slovi po svojih okusnih "lunah".

Njuna snaha **Mojca Kotnik** pravi, da sta Tone in Angela resničen vzor za srečen zakon. "Menim, da pri njima najbolj prevladuje skromnost, če si skromen, pošten in ker ne slišita, imata pol skrbi prihranjenih. Zdi se mi, da mi, ki slišimo, slišimo tudi tisto, kar včasih ne bi bilo treba in nas boli, onadva pa sta v svojem svetu in se imata rada. Neizmerno cenim tudi njuno pomoč, tako pri otrocih kot tudi gospodinjstvu, in sem res hvaležna, da ju imam. Menim, da mi nimamo odnosa kot snaha in tašča, ampak smo zraven tudi prijatelji in to je res veliko vredno."

LEA SMRKOLJ

Hvala vama, Jelica in Jože Zupan!

V rubriki gost meseca je novembra leta 2002 v Rokovnjaču Marta Lavrič v uvodu zapisala: »Življenjska in delovna pot Jelice in Jožeta Zupana je ves čas tesno povezana z glasbo. Glasba ju je združila na skupno življenjsko pot in ju tesno povezuje še danes. Kjerkoli sta živela sta poleg družine in svojega poklica, Jelica kot učiteljica glasbe, Jože kot glasbenik v Simfoničnem orkestru RTV Slovenija, s srcem predajala petju in delovanju v različnih cerkvenih zbora. Na jesen življenja sta obogatila tudi župnijo v Krašnji, kjer že deset let vodita mešani župnijski pevski zbor...« Danes je od tistega članka minilo že skoraj desetletje in s tem članekom se člani MePZ župnije Krašnja želijo zahvaliti Jelici in Jožetu za dolgoletno sodelovanje.

Jelica in Jože sta v takratnem prirščnem pogovoru, kot zapiše avtorica, povedala svojo celotno življenjsko pot. Kot pravita zakonca Zupan, ju glasba spremlja že od mladih let. Jelica je že od mladega čutila posebno veselje do petja, najbolj pa se Jelica spominja dogodka, ko jo je skladatelj Avgust Šuligoj odpeljal v mladinski pevski zbor Slovenske filharmonije. Jože se je z glasbo v mladih letih srečeval predvsem ob večerih, želja

Jožetovega očeta pa je bila tudi, da ga je v uk vzel tudi domači organist Albin Arh. Tako se je lahko poleg gimnazije v najstniških letih vpisal tudi v glasbeno šolo. Njuni prvi ljubezenski koraki so prav tako povezani z glasbo. Jelica je prepevala v zboru srednje glasbene šole, Jože pa je igral v orkestru. Kot pravi Jože v omenjenem intervjuju, so bili njuni prvi »randiji« povezani s študentskimi duhovnimi gibanji pri frančiškanih, kamor sta zahajala ob različnih cerkvenih praznikih poslušat govore znanih pridigarjev. V Krašnjo sta zakonca Zupan prišla, ko sta kupila del »Tajčarjevine«, in si zgradila topel dom. V času gradnje doma se je mimo hiše sprehajal že pokojni župnik Klemen Mav. Zanimalo ga je, kdaj se bosta preselila v Krašnjo, obenem pa ju je nagovarjal, naj začneta delovati tudi v Krašnji. Ko sta začutila praznino zborovskega petja v cerkvi predvsem za praznične dni, sta se pogumno odločila, da s pomočjo domačinke Vanje Vida in Zdravka Gabrovca ustvarijo MePZ župnije Krašnja. Poleg MePZ sta Jelica in Jože bila »soodgovorna« za nastanek mladinskega zbora.

Jelica in Jože, danes se vama želimo člani MePZ

Krašenjske župnije iskreno zahvaliti za več kot dvajsetletno delo, ki sta ga posvetila zboru. To so bila leta prijetnega sodelovanja in druženja. Potrebno je bilo trdo delo na vajah, da je bilo petje pri nedeljskih svetih mašah in slovesnostih v farni cerkvi primerno, še več, zahvale iz ust našega župnika Antona Potokarja in tudi pohvale poznavalcev, ki so nas obiskovali v teh letih kot gostje naše župnije, so nam vedno dale potrditev in elan za vztrajanje in nadaljnje sodelovanje v župniji. Večkratna udeležba zbora na srečanju pevskih zborov v Stični je dokaz, da smo se poleg prekrasnih cerkvenih pesmi radi učili tudi posvetne in z njimi polepšali marsikateri družabni dogodek. Verjamemo, da bo seme, ki sta ga posejala v srca mladih pevcev, obrodilo sad, le malo počakati je potrebno, kajne? Vsi si želimo, da bi se v krašenjski cerkvi še naprej lepo prepevalo in igralo na največji inštrument. Mladi, korajža velja! Zahvaljujemo se vama iz srca in smo vama hvaležni za vse, kar sta nas naučila.

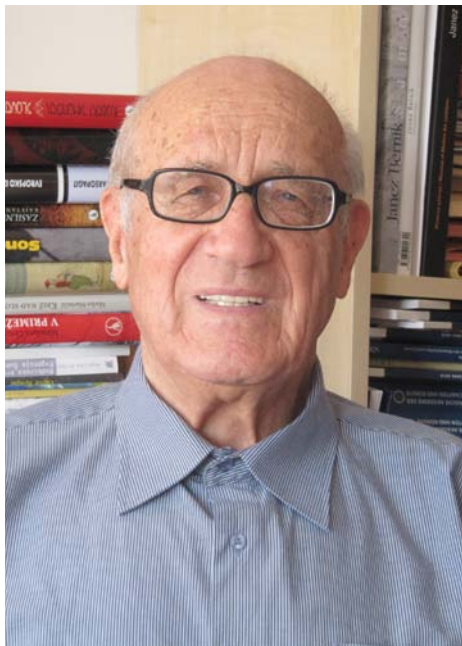
PO INTERVJUJU ZAPISAL
MARKO JUTERŠEK

Intervju: akademik prof. dr. France Bernik

Janko Kersnik je bil identiteta, na zunaj tak, kot je bil v svojem bistvu

Ob 160-letnici rojstva našega velikega pisatelja Janka Kersnika, ki jo praznujemo v septembru, smo se pogovarjali z akademikom prof. dr. Francetom Bernikom. Redni in častni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, od leta 1992 do 2002 tudi njen predsednik, je odlični poznavalec Janka Kersnika. Uredil je več zbornikov in posameznih izdaj slovenskih literarnih ustvarjalcev ter jih opremil z znanstvenokritičnim aparatom, za Zbrana dela slovenskih pesnikov in pisateljev tudi eno knjigo Janka Kersnika. Prof. dr. France Bernik, literarni zgodovinar in eden vodilnih slovenskih intelektualcev našega časa, nam je spregovoril o svojih spoznanjih o največjem slovenskem pisatelju druge polovice 19. stoletja.

prof. dr. France Bernik

Kakšen je Janko Kersnik v vaših očeh?

Kersnik je pisatelj z veliko značilnostmi, samo njemu danimi lastnostmi. Najprej že to, da je umrl tako mlad. Še 45 let ni doživel. Skoraj tako kot pri Ivanu Cankarju. Iz tega bi lahko zaključil, kako pomembni pisatelji umirajo zgodaj. Kersnik je v resnici živel zelo prizadevno in mnogostransko življenje. Morda je to eden od vzrokov, da je bilo njegovo življenje kratkotrajno. Ob tem, da je bil notar na Brdu, je bil leta 1883 izvoljen za deželnozborskega poslanca, leta 1885 še za lukoviškega župana. Poglavitna dela je objavljaval v Ljubljanskem zvonu in jih je pisal sproti. Vsako nadaljevanje je oblikoval posebej in urednik Ljubljanskega zvona, njegov dober prijatelj in somišljenik Fran Levec, ga je moral nenehno opozarjati na pravočasno oddajo rokopisa. Če je mesečna številka revije zamujala, je bil temu vzrok prav Janko Kersnik. Bil je polno angažiran, kar se je pokazalo tudi pri pisanju; kljub temu so nastajale dobre povesti, dobre novele in dobri romani. Po mojem prepričanju je največji pisatelj v drugi polovici 19. stoletja Janko Kersnik, ne Jurčič. Kersnik je pomembnejši.

Na podlagi česa utemeljujete, da je Kersnik pomembnejši?

Ne samo zato, ker je živel za Jurčičem, tudi zato, ker je bil bolj izrazit v vseh pogledih: v fabuli literarnih del, potem v izoblikovanju značajev, kar je pomembno zlasti pri realističnem pisanju, predvsem pa so njegova pripovedna

dela krajša, bolj povedna, estetsko več vredna. **Na proslavi v Lukovici ste dejali, da je bil Kersnik zelo samosvoj, zelo specifičen. Zakaj?**

Prihajal je iz uradniško-plemiškega rodu. Drugi slovenski pisatelji so izhajali iz kmetstva ali kot Ivan Cankar iz proletarskega okolja.

Janko Kersnik je začel kot pesnik, kar ni tako splošno poznano. Kakšen je bil kot pesnik in zakaj je potem nadaljeval svojo ustvarjalno pot kot pisatelj?

Začel je z nemško poezijo in samo Levcu, domačemu učitelju na Brdu, se imamo zahvaliti, da je začel pisati tudi slovenske pesmi. Napisal je in objavil veliko pesmi. Ohranjenih je prav tako več sto njegovih pisem svoji zaročenki, kasnejši ženi Lojzki Tavčarjevi, toliko, da jih vseh nisem vključil v šesto knjigo zbranega dela, ker so se v marsičem ponavljala.

Njegove kratke črtice o kmečkem prebivalstvu se dotikajo predvsem prebivalstva v Lukovici in okolici. Imate kakšne podatke, če se ljudje poistovetijo s temi črticami?

Poistovetijo se v tistem segmentu črtic, kjer so tipične, skoraj nadčasovne lastnosti kmetškega človeka še današnjemu bralcu blizu. Kersnik kot notar je dobro poznal kmečkega človeka. Trije poklici so bili včasih, morda so še danes, najbližje preprostemu človeku: duhov-

nik, zdravnik in notar. Kmetje so k njim hodili s svojimi težavami in jih razkrivali. Ne samo slabosti, Kersnik je v kmetih odkrival tudi vrline. Že to, kako kmečki človek sprejema smrt. Ne samo s strahom kot vsak človek, ampak kot nekaj naravno neizogibnega.

Dejali ste, da se tudi zdajšnji prebivalci poistovetijo s Kersnikovimi črticami. Za katero črtico bi lahko rekli, da še dandanes velja?

Kar več je takih črtic in povesti: Kmetске slike, Testament, Očetov greh. Dokaz, kako kakovostna književnost uspešno kljubuje času. To pomeni, da gre za pravo in veliko umetnost. Če vzamemo drug primer, Kersnikovega sodobnika, antipoda, nazorsko drugače usmerjenega Frana Detela, vidimo, da med bralci ne živi tako intenzivno kot Kersnik.

V vseh njegovih kmečkih črticah naj bi nastopale osebe, ki so bile v velikih primerih realne. So njegove črtice torej tudi zapis časa za te naše kraje?

Nedvomno. Kersnik je pisal po realnih likih. Vendar bodimo natančni. Oblikoval je svoje like po nekih vzorih ali po asociacijah na neke vzore. Če rečem, da gre za realne like, izključimo njegovo ustvarjalno sposobnost, ki je nedvomno imela odločilno vlogo pri oblikovanju glavnih in stranskih likov v povestih in romanih. Odslikavanje realnega življenja v li-

Prof. dr. France Bernik v kabinetu na SAZU

Janko Kersnik

terarnih delih je nasploh kočljiva tema. Tukaj smo danes literarni zgodovinarji bolj previdni kot naši predhodniki, ki so prehitro odkrivali v literarnih likih realne figure.

Kersnik se je proslavil tudi s podlistki, v katerih je velikokrat pokazal nestrinjanje s klerikalizmom in strankarsko omejenostjo. Tudi to bi lahko rekli, da velja še danes.

Prav v feljtonistiki, ki ste jo omenili, je bil Kersnik v mlajših letih veliko bolj bojevit, bolj radikalen kot potem. Običajno je tako, da so ljudje v mladosti revolucionarji, v zrelih letih umirjeni revolucionarji, medtem ko v starejših letih, če jih doživijo, postanejo konservativci. To je splošno znano in v ta kontekst gre z neko specifikko tudi pisatelj Kersnik.

Je bil torej s temi podlistki zelo prodoren?

Nedvomno je bil prodoren in tistim literarnim zgodovinarjem, ki jim je več do ideologije, do svobodomiselne ideologije, kot do umetnosti, je mladi Kersnik bližji kot starejši, bolj umirjeni pisatelj, ki je zagovarjal vrednote liberalizma, zmernega liberalizma. Bil je predstavnik »elastičnega« liberalizma, kot Šuklje in Levec, ne radikalnega kot Levstik, Aškerc ali Gregorčič.

Prišli smo že do njegovega političnega udejstvovanja. Bil je deželni poslanec, župan v Lukovici, po nazorskem prepričanju liberallec. Je sebe izražal tudi v politiki?

O tem sem prepričan. Bil je identiteta, kar pomeni, da je bil na zunaj tak, kot je bil v resnici, v svojem bistvu. Govoril je to, kar je mislil, in tisto, kar je delal. Ni obljubljal preveč, ni se izražal pretirano bojevito, že po naravi je bil drugačen. Bolj vsestranski in mehkejšega značaja.

Ga politično udejstvovanje ni spremenilo? Je, čeprav je bil deželnozbornski poslanec, ostal ista osebnost?

Mislim da, čeprav nimamo na voljo dovolj dokazov za to, in čeprav poznam njegovo do-

pisovanje s Franom Levcem, urednikom Ljubljanskega zvona. Kersnik je bil in ostal liričen človek, moški z občutkom za žensko lepoto. To je zame vrlina.

Sklepate to iz njegovih pisem?

Iz njegovih pisem in njegovih del. Poglejte Ciklamen, Agitator, Rošlin in Verjanko, pa tudi roman Na Žerinjah in Lutske ljudi. Povsod imate ob opisovanju realnega življenja tudi romantično zapletene ljubezenske zgodbe, kar pomeni, da je Kersnik v ljubezni videl veliko pomembnega, kar ga je vznemirjalo, in tako občutljiv je ostal do konca. Bil je živ in odziven na prvobitna človeška čustva, na najbolj naravne zgodbe ljudi.

Kakšen se vam zdi kot privatna osebnost?

Ste ga prek njegovih del prepoznali?

Poznamo Cankarjevo izjavo, da pisatelj piše vse življenje eno delo, eno novelo. Vendarle se pisatelj razkriva v vseh delih, čeprav so nekatera dela objektivna in tam ga je težje odkriti kot osebnost. Drugje se razkriva bolj, in niti ni važno, ali piše v prvi ali v tretji osebi.

Ste ga vi prepoznali v njegovih delih?

Nedvomno. Zlati v Ciklamnu in Agitatorju. V teh dveh romanih, objavljenih v Ljubljanskem zvonu, je veliko več Kersnika kot na primer v Kmetskih povestih. Tu je bolj zakrit, nastopa bolj v ozadju, bolj kot kritik kmečkih slabosti ali kot hvalivec kmečkih vrlin. Medtem je v Ciklamnu, Agitatorju, Rošlinu in Verjanku več Kersnika zato, ker opisuje življenje, ki ga je sam živel. Opisuje življenje malomestne, trške gospode v Lukovici ali v Kamniku, morda tudi v Ljubljani, ki je bila takrat komaj nekaj, pravega mestu podobnega.

Verjetno ste in še zahajate v naše kraje. Imate občutek, da ljudje tukaj dovolj cenijo Kersnika? Mislite, da ljudje vedo vse to, kar nam sedaj pripovedujete o Kersniku kot o specifičnem in izjemnem, najboljšem

Janko Kersnik kot dijak

pisatelju svojega časa?

V vaše kraje sem doslej zahajal predvsem h Kersnikovim na Brdo. Tam se nas je vsako leto enkrat ali dvakrat zbrala večja družba, potomci, sorodstveno ali krvno povezani z Jankom Kersnikom, ki svojega imenitnega prednika visoko cenijo. Vendar sem slišal tudi od drugih, da Kersnika radi berejo. Več kot deklarativna hvala mi pomeni branje njegovih del, in tega je ne samo v Lukovici in okolici, tudi drugod precej. Janko Kersnik je še vedno med najbolj priljubljenimi slovenskimi pisatelji.

Gre ta priljubljenost skozi čas?

Seveda. Zlasti mediji lahko veliko prispevajo k ohranjanju spomina na pisatelja in njegovo delo. Vsaka asociacija, vsaka obnova tudi najmanjše podrobnosti iz njegovega življenja in literature pomaga, da pisatelj živi naprej in kljubuje času.

O Kersniku vemo veliko. Nam lahko poveste še kakšno podrobnost o njem, ki je še ne poznamo. Mogoče kaj iz zasebnega življenja, kar v vseh teh letih še ni bilo omenjeno. Ste prišli do kakšnih novih spoznanj?

Nas veliko bolj kot Kersnikovo osebno življenje zanima njegovo literarno delo. To je tisto, kar bo Kersnika kot empirično osebnost preživelo. Težko rečem, koliko smo ali še bomo odkrili. Bolj nam gre za to, da se nam Kersnik kot pisatelj odkriva vedno na nov in drugačen način. To je tisto, kar ga ohranja v času in dela sodobnika tudi zanamcem. Danes beremo pisateljeva osrednja romana Ciklamen in Agitator drugače, kot so ju brali sodobniki, ki so bili najbrž bolj pozorni na konkretne ljudi in dogodke. Seveda sodobnega bralca ne moremo poenotiti. Eno je standardni, drugo strokovni bralec, vmes pa še cel kalejdoskop bralcev. Vsak od njih odkriva v Kersniku tisto, kar ga zanima in privlači. Dokler bo tako, bo Kersnik živ, in se nam zanj, pa tudi za usodo slovenske književnosti ni bati.

Je mogoče ob koncu še kaj dodati glede našega velikega pesnika Janka Kersnika, kar bi zanimalo prebivalce naše občine.

Prebivalce Lukovice in okoliških krajev lahko samo pohvalim, da se od časa do časa spominjajo obletnic Kersnikovega življenja, da prirejajo proslave v njegov spomin in s tem obnavljajo kulturno tradicijo svojega kraja in okolice. To je zares hvalevredno. Všeč mi je tudi to, da so Kresnikovi rojaki oziroma njegovi potomci sami zainteresirani, da sami dajejo pobude in sami prirejajo prireditve, v katerih oživljajo spomin na velikega rojaka, človeka in pisatelja.

Ste se tudi zato udeležili proslave? Kakšno je vaše mnenje o njej?

Lep vtis sem dobil. Zato, ker je bila proslava mnogovrstna: govori, gledališki lik Janka Kersnika, vezno besedilo, glasba, nenazadnje nastop Sabine Cvilak. Na prostem, v hladnem večeru peti tako zmagovito v nižinah in v višinah, je veliko dejanje. Tudi trajanje proslave je bilo primerno. Ni bila ne prekratka, ne predolga. Ujeli ste pravo mero. Občutek za pravo mero je nasploh potreben, ne samo pri proslavah.

Domačija Jeras - 80 let

80 let je minulo, ko sta pokojna starša Frančiška in Vincenc Jeras v Obršah kupila manjšo kmetijo, po domače Stražarjevo. Zatem sta dokupovala bližnje parcele, tako da je kmetija narasla na 10 ha.

Skupinska slika navzočih - štiri generacije domačije Jeras

Leta 1934 sta zgradila novo gospodarsko poslopje z mislijo tudi že na obnovo stanovanjske hiše. Žal jima je to preprečila 2. svetovna vojna, domačija je bila do tal požgana, družina pa izseljena v izgnanstvo v južno Nemčijo. Kljub tej tragediji sta po vrnitvi na požgano domačijo tu vztrajala in domačijo postopoma obnovila. Rodilo se jima je deset otrok, dva od teh sta umrla že v otroških letih, sin France pa je leta 1970 izgubil življenje v prometni nesreči. Sicer pa je bil oče doma z Velikega Hriba v Tuhinjski dolini, mati pa iz Lipe nad Blagovico.

V zahvalo za vztrajnost in ljubezen do svojih otrok smo se ju spomnili na družinskem pikniku, kjer so se 25. avgusta 2012 zbrale kar štiri generacije potomcev. Blizu 100 se nas je zbralo na lepem travniku, ob še lepšem objektu - toplarju, ob potoku Nevljica v Buču v Tuhinjski dolini. Imeli smo se izredno lepo, lepo vreme, razlika v starosti ni bila vidna. Ob slovesu smo se zahvalili pobudnikom tega srečanja, Andreji in Štefanu Kaduncu iz Buča, ter Boštjanu in Rafku z željo, da se še srečamo. Tudi fotoaparati so opravili svoje delo.

VINKO JERAS

Razstava Pisker iz črne kuhinje

Lončarstvo sodi med najstarejše obrti in se je običajno razvijalo v krajih blizu nahajališč gline, kajti posodo iz žgane gline so izdelovali že pred nekaj tisoč leti. Z leti se je sicer spremenil način izdelave in predelave gline, a vendar so osnove ostale, posoda je funkcionalna in lepa na pogled še sedaj in mnogi jo uporabljajo zgolj kot dekorativni element, čeprav bi v njej lahko dobro in zdravo kuhali.

Razstavo Pisker iz črne kuhinje sta tokrat skupaj pripravila Turistično društvo Kamn'k in društvo Skrinjca v prostorih Domačije Rus v Šentvidu pri Lukovici. Razstava je v tej obliki že gostovala v Dolu pri Ljubljani in na gradu Bogenšperk, največjo razsežnost pa doživela v Kamniku v Budnarjevi domačiji, kajti tu so poleg razstave pripravili še številne delavnice z lončarji, med katerimi sta bila tudi Blaž Konec in Lojze Ravnikar in ravno slednja sta nam razložila, kako in čemu lončeno posodje v kuhinji in hiši. Še prej smo prisluhnili Tatjani Hlačer o namenu in uporabi lončene posode, ter Alenki Hribar, ki nam je poleg ostalega spregovorila tudi o dejavnosti lončarskih delavnic v Budnarjevi domačiji med otroki z naslovom Lonček kuhaj, lahko bi dodal, Kako so kuhale naše babice. Še besedo dve o likovnem pomenu in izražanju v lončeni posodi, iz katere se vije duh domačega in tradicionalnega in sledil je ogled razstave ter ob tem nešteto vprašanj za mojstra, od tega, zakaj pušča posoda, zakaj počni in iz prakse Blaža in Lojzeta, ter tudi obiskovalcev se je za vsako vprašanje našel tudi odgovor. Ogleda vredni so bili tudi kovinski piskri in pripomočki za dajanje in jemanje piskrov iz peči. Beseda je stekla tudi o pokrovkah, o tem, zakaj so ene takšne, druge spet drugačne in ugotovitev je bila, da zato, ker vsaka služi svojemu namenu. Razstava je zanimiva tako za starejšo generacijo, ki ob tem še lahko obuja spomine, kakor in predvsem za mlajšo generacijo, ki tega, da se je včasih kuhalo precej drugače, da ni bilo mikrovalovk ter električnih in plinskih štedilnikov niti ne ve. Mogoče bo potem kdo od njih vprašal mamico, zakaj pa ti nič ne skuhaš v posodi, ki jo imaš na omari ali na polici, ob tem velja malce v premislek tale pregovor »Še lonci na polici se skregajo, pa bi se ljudje ne.«

DRAGO JUTERŠEK

Prvošolci

V ponedeljek, 3. septembra 2012, je Osnovna šola Janka Kersnika Brdo ob prvem šolskem dnevu pripravila sprejem za prvošolce v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici. Program, ki so ga prvošolci spremljali z zanimanjem, so pripravili učenci višjih razredov.

Učenka Korina je deklamirala pesem Toneta Pavčka Prvi šolski dan, učenci dramskega krožka pa so odigrali avtorsko igrico o prigodah Smrkcev v njihovem večnem sporu s čarovnikom Gargamelom in njegovim mačkom Azraelom. Prvošolce in njihove starše so nagovorili ravnateljica dr. Anja Podlesnik-Fetih, predsednik sveta staršev Osnovne šole dr. Anton Meden in direktor občinske uprave Stojan Majdič. Vsi so poudarili pomembnost šolske vzgoje, še po-

sebej v prvi triadi, ko se otroci prvič srečujejo s šolskim sistemom. Radovednost in ukažljivost je tista vrlina, ki je ne bi smeli nikoli izgubiti.

Po končani igrici sta ravnateljica in direktor občinske uprave vsem 51 prvošolcem kot majhno darilo Občine Lukovica ob tej pomembni življenjski prelomnici podelila nahrbtnike, ki jim bodo lahko dobro služili tako za šolo kot za druge potrebe, naj bo to športna dejavnost, izleti in podobno. Stojan Majdič je ob tem dejal: "Vsem

prvošolcem želimo čim uspešnejšo vključitev v novo okolje, čim več novih prijateljev in predvsem veliko veselja pri učenju in spoznavanju vedno novih stvari."

Po končani prireditvi so se prvošolci odpravili v svoje učilnice v podružnični šoli v Krašnje in Blagovico ter v vrtec Medo.

LEON ANDREJKA
FOTO: OŠ JANKO KERSNIK

Mladinci PGD Prevoje zasedli 3. mesto na državni gasilski orientaciji

V soboto, 15. septembra 2012, je v Gasilski zvezi Žalec (v Veliki Pirešici) potekalo državno gasilsko tekmovanje v orientaciji. Mladinci PGD Prevoje v sestavi Gregor Omahna, Jure Andrejka in Blaž Hribar so zasedli odlično 3. mesto.

Vse se je začelo 12. maja 2012 v Rafolčah na tekmovanju Gasilske zveze Lukovica. Tukaj so fantje zasedli odlično prvo mesto in s tem dobili možnost sodelovanja na regijskem tekmovanju. To je potekalo že 19. maja v Gasilski zvezi Šmartno pri Litiji (na Primskovem), tako da je bilo časa za vajo in trening bolj malo. Vendar očitno za našo »elito« dovolj, da so tam zasedli odlično 2. mesto in se uvrstili na tako težko pričakovano državno tekmovanje.

Tokrat je bilo časa za trening in vaje dovolj in fantje so zadevo vzeli zelo resno.

Redno so se udeleževali kondicijskih treningov, saj so se zavedali, da lahko s tem veliko naredijo za dober rezultat. Prav tako so pridno vadili ostale gasilske discipline: spajanje cevi na trojak, prenos vode, vezanje vozlov ...

V soboto, 15. septembra, smo se tako odpeljali v Veliko Pirešico. Pred startom je ekipa najprej zbijala tarčo. Ker se jim je ta vaja zelo dobro posrečila, so izgubili tremo in se na orientacijsko pot

odpravili čisto neobremenjeni. Start so imeli ob 10.10. Navijači smo se medtem odpravili na kavo, saj smo bili prepričani, da jih kar nekaj časa ne bo. Toda pošteno smo se zmotili, fantje so pot pretekli v 22 minutah in 13 sekundah. Kljub utrujenosti in zadihanosti so povedali, da so dobili 4 kazenske točke, a na splošno so bili zelo zadovoljni. Potem se je začelo mučno čakanje na rezultate. Ta čas so namenili igranju šaha, nogometa in harmonike. Skratka, prijetno so se družili in navezovali stike z ostalimi društvi.

Bolj ko se je ura približevala rezultatom, bolj je naraščala tudi napetost. Zavedali so se, da je konkurenca huda, vendar vseeno jih dober občutek ni zapustil.

Letos so organizatorji med čakanjem na rezultate pripravili prireditev Gasilec/gasilka, pokaži kaj znaš? Blaž Hribar in Rok Božič sta se z veseljem udeležila te prireditve in z igranjem harmonike navdušila vseh 800 ljudi, ki je pod šotorom čakalo na rezultate.

Ko so začeli z branjem rezultatov, smo najprej držali pesti za pionirje iz PGD Lukovica. Med 32 ekipami so se uvrstili na 20. mesto. Potem so prišli na vrsto rezultati za mladince. Začeli so z zadnjim 31. mestom in brali proti vrhu. Ko so kot tretje uvrščeno društvo prebrali PGD Prevoje, je bilo veselje nepopisno.

Gregor, Jure, Blaž in mentorica Urška se iskreno zahvaljujemo v prvi vrsti Damjanu Berdiku in Klemenu Zabretu, ki sta pomagala pri kondicijskih pripravah in tudi treniranju gasilskih disciplin. Prav tako hvala Gasilski zvezi Lukovica, ki je vsem udeležencem državnega tekmovanja v orientaciji kupila trenirke, čeprav je dobavitelj zamudil z dobavo in jih zato na tekmovanju nismo imeli - bodo pa drugo leto. Hvala Občini Lukovica, ki je nam in ekipi iz Lukovice podarila majice in ne nazadnje hvala vsem navijačem za tople sprejem pred društvom.

URŠKA HRIBAR
PGD PREVOJE

Maruša Urankar: "V življenju želim izkusiti čim več stvari!"

Maruša Urankar je letos končala gimnazijo Ledina, vendar pa se v primerjavi z ostalimi vrstniki ni odločila za študij na kateri izmed fakultet, temveč bo svoje izobraževanje nadaljevala v Nemčiji, saj je bila sprejeta na akademijo za glasbo Hochschule für Musik Detmold, kjer bo študirala prečno flavto.

Maruša je svojo glasbeno nadarjenost pokazala na občinski proslavi ob dnevu državnosti, kjer so nastopili mladi glasbeniki iz občine Lukovica. Za prečno flavto jo je v drugem razredu osnovne šole navdušila učiteljica **Marija Arh**, ki je staršem predlagala, naj se preizkusi na sprejemnih izpitih v glasbeni šoli, ki jih je pozitivno opravila. Nato je začela z učenjem blok flaute v Mengšu in nadaljevala z igranjem prečne flaute v Domžalah in kasneje tudi na Brdu.

Ker igra flavto že deset let, se je prvih šest let izobraževala v nižji glasbeni šoli Domžale, v oddelku na Brdu pod vodstvom prof. **Andreje Humar** in zadnja štiri leta na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani pri prof. **Lizi Hawlina Prešiček**. Kljub temu pa je poleg Konservatorija obiskovala še gimnazijo Ledina, da bi imela več odprtih možnosti za študij, v primeru, da se ne bi odločila za nadaljevanje glasbene poti. "Moje navdušenje nad glasbo je vseeno prevladalo nad drugimi idejami o študiju in se do sedaj ni spremenilo. Ker je glasba ena izmed mojih najljubših stvari, sem se odločila za študij prečne flaute na akademiji, ki je zelo priznana v glasbenih krogih. Za to akademijo sem se odločila, ker na njej учи profesor za flavto, ki ga poznam že s seminarjev in tekmovanj, prav tako pa prijateljica Ana že eno leto študira v Detmoldu in mi je v veliko pomoč pri

različnih informacijah in odgovorih na vprašanja, kar se tiče priprav na študij in samega življenja v Nemčiji. Vedno je dobro vedeti, da je tam še nekdo, na katerega se lahko obrneš in ne padeš v nov svet čisto sam," pravi Maruša.

Pri vseh umetniških smereh nadaljevanja študija je pogoj opravljen sprejemni izpit. Nanj se je Maruša prijavila v februarju, junija pa so sledili sprejemni preizkusi. Prvi preizkus je bil iz glavnega instrumenta - prečne flaute, naslednji pa je bil izpit iz teorije in drugega instrumenta - klavirja, pod pogojem, da je bil uspešno opravljen prvi preizkus. Rezultate je prejela mesec dni zatem, nato pa je sledila odločitev in izbira med študijem na Akademiji za glasbo v Ljubljani ali v Nemčiji. Maruša se je odločila za Nemčijo, ker se zaveda, da mora sprejeti ponujeno priložnost z obema rokama, saj jo je novica o sprejetju razveselila in namerava iz nje potegniti, kar se najbolje da, in se tudi spoprijeti s težavami, ki bi morda prišle zraven.

Vendar pa jezik ne bo ena izmed "težav", ki bi se jih Marušala morala bati, saj se je nemško učila že na gimnaziji, prav tako pa je opravila izpit iz nemščine in prejela mednarodno potrdilo o znanju nemškega jezika na stopnji B1, da bo lahko študirala v Nemčiji. Na začetku se bo srečala z novimi stvarmi, vendar pa Maruša upa, da

ji bo tudi nemščina sčasoma postala domača.

Glasba zavzema pomembno mesto v Marušinem življenju in je zanjo "kot nekakšen jezik, s katerim lahko izražaš svojo osebnost, svoja čustva in te razumejo prav vsi - je kot nekakšen mednarodni jezik. Če jo izvajam mi pomeni svobodo, saj jo vsak izvaja na svoj unikaten način, ko jo samo poslušam, mi pomeni, da se lahko prepustim razpoloženju, ki ga občutim in v njej uživam."

Marušina želja za prihodnost je, da bi izkusila čim več stvari, se ukvarjala z glasbo na vse mogoče načine in ob njej uživala. "Želim si tudi potovati, poiskati srečo in spoznati dobre ljudi. Prav tako bi rada svet prepletala z glasbo in svoje znanje delila naprej. Mogoče kot profesor ali pa z igranjem flaute v kakšnem priznanem orkestru. Kakšne poti se mi bodo odprle, ne vem, vendar se pustim presenetiti!"

Ker se Maruša zaveda, česa si želi in tudi ima izoblikovano realno sliko o tem, kako bo vse skupaj približno izgledalo, ni nobenega dvoma, da ji ne bi uspelo, če bo vztrajala pri svojih željah in sledila svojim sanjam.

LEA SMRKOLJ

Izlet otroškega pevskega zbora in ministrantov z Brda in Zlatega Polja

Že nekaj let ob začetku novega veroučnega in šolskega leta domači župnik Andrej Svete in zborovodkinja Petra Avbelj popeljeta otroški pevski zbor in ministrante na izlet v neznano. In tudi letos ni bilo nič drugače, ko so se na zadnji dan šolskih in veroučnih počitnic odpravili na romarsko pot v neznano.

Zadnji dan počitnic v petek, 31. avgusta, so se po jutranji sveti maši na romarsko pot odpravili otroci, ki prepevajo v otroškem pevskem zboru župnije Brdo skupaj z zborovodkinjo Petro Avbelj. S seboj so za dobro družbo vzeli še ministrante tako iz župnije Brdo kakor Zlato Polje in domačega župnika Andreja Sveteta. Tokrat jih je pot vodila proti meji s Hrvaško, točneje v Čatež. Tam so se kljub manjšemu naliveu, ki ni skalil njihovega veselja, razkropili po številnih bazenih in uživali v premnogih vodnih atrakcijah. Čas je neizbežno tekkel in ob tolikih zanimivostih ni bilo časa niti za malico, a avtobus jih že vozi proti romarskemu cilju, kartuziji Pleterje. O redu, pravilih in življenju patrov in bratov kar-

tuzijancev je spregovoril kar domači župnik in to v prekrasni gotski cerkvi, ki je podobna naši cerkvi sv. Luke, kjer so tudi zapeli. Poleg nje so si ogledali še zakristijo in okolico samostana. In ker je bil izlet tudi romarski, so za slovo od samostanskih zidov še skupaj zmolili in zapeli, a ne tako kot pojejo patri svoje korale, ampak veselo ritmično duhovno pesem, kakor se od mladih pevcev spodobi in slednja se je kasneje razlegala po avtobusu še vse do povratka na Brdo. Še hvala gospodu Andreju in Petri in že so hiteli proti domu, verjetno že pripravljati zvezke in knjige, kajti kar prehitro bo prvi šolski dan.

DRAGO JUTERŠEK

Atrans – Trojan – rimska mejna postaja (Članek v treh delih)

3.del – Vojaška postojanka v času barbarskih vdorov in državljskih vojn

Kip Marka Avrelija na konju, kakršen je verjetno stal na Trojanah (Kip v Kapitolskem muzeju v Rimu)

Utrdba in vojaška postojanka

Nekateri viri poročajo, da so bili v bližini Atransa najdeni ostanki utrd in obrambnega zidovja. Morda je bila na bližnjem hribu Učak tudi vojaška postojanka, kar dokazujejo ostanki na obeh skrajnih robovih trojanskega naselja ter ostanki na vrhu grebena.

Mark Avrelij in njegov kip

V času dveh cesarjev, Marka Avrelija in Lucija Vera, je bila tu zgrajena večja postajna stavba ali svetišče, skupaj s pripadajočimi poslopji, predvsem skladišči, o čemer priča najden napis. Iz tega časa – druga polovica 2. stoletja – sta tudi odlomka enega ali dveh pozlačenih bronastih kipov konjenikov. Ti ostanki, najdeni na Učaku, so morda deli velikega konjeniškega portreta vladarja – Marka Avrelija, ki je pozdravljal popotnike ob vstopu v Italijo. Tovrstne upodobitve cesarjev so bile v rimskem imperiju precej pogoste in nekaj jih je ohranjenih v celoti – glej sliko. Cesar Mark Avrelij je na poti do Donavske fronte zagotovo večkrat prečkal Trojan – v času Markomanskih vojn, ki so prekinile dolgo obdobje miru v imperiju. Morda pa je v takrat novo zgrajeni postaji tudi prenočeval, skupaj z generali in spremstvom cesarske hiše.

Pomembnejše arheološke najdbe

Arheoloških najdb je bilo na Trojanah odkritih kar precej, zato bom omenil le najpomembnejše. O prvih napisih na Trojanah poroča že leta 1507 takratni tajnik ljubljanskega škofa Avguštin Tyfennus. Kasneje pa najdbe na trojanskih njivah omenja Valvasor v Slavi vojvodine Kranjske, kjer poroča o izrednih množinah rimskih novcev, ki jih je menda sam tudi odkupil. Novci so bili najdeni tudi na vzpetini med Trojanami in Zidemi. Čeprav so napisi s Trojan znani že od 16. stoletja, so prva izkopavanja izvedli šele sredi 19. stoletja, dokumentirana pa so bila šele ob koncu stoletja. Pre-

cej fragmentov rimskih spomenikov, ki izvirajo s Trojan, je bilo najdenih tudi v vaseh Šentožbolt, Podmilj, V Zideh in Podzid. Rimske kamne s Trojan so prebivalci pogosto uporabili kot dekorativni ali gradbeni material in so vzdani v nekatere hiše. V središču tlorisa Atransa so bili najdeni ostanki rimske sušilnice za keramiko z dvema lončarskima pečema, kar izvirja iz obdobja med 2. in 4. stoletjem.

Na Trojanah so odkrili tudi ostanke in čepe amfor, drobce zelenega, črnega in rdečega ometa hiš, kose finega namiznega posodja ter odlomke kuhinjske keramike.

Večina najdb se danes nahaja v Narodnem muzeju v Ljubljani in v Medobčinskem muzeju v Kamniku, kjer so pred kratkim odprli novo stalno razstavo, ki vključuje tudi prostor Črnega grabna.

Pozna antika

Upravna reforma cesarja Dioklecijana ob koncu 3. stoletja je posegla tudi v slovenski prostor. Nekdanja 10. italska regija se je preimenovala v provinco »Venecija in Histrija«, medtem, ko se je Norik preimenoval v provinco »Sredozemski Norik«. Atrans je ostal strateško pomembna postojanka ob prometni povezavi Italije z vzhodom.

Prehod mimo Atransa med Akvilejsko vojno leta 238

Po brezobzirnem pobiranju davkov in ogrožanju senatorskega stanu se je leta 238 začela zarota proti takratnemu cesarju Maksiminu Tračanu. Le-ta je s svojo mogočno armado istega leta začel pohod od Sirmija (Sremska Mitrovica) proti upornikom v Italiji. Po pričevanju zgodovinarja Herodijana se je po prehodu čez Atrans vojska postavila v četverokotni razpored, ki je bil značilen za bojne pohode. Po prihodu v zapuščeno in deloma požgano Emono vojska ni dobila dovolj hrane, zaradi česar je začela upadati bojna morala. Nezadovoljni vojaki so nato po neuspešnem obleganju Akvileje pokončali cesarja Maksimina in prisegli zvestobo senatskima cesarjema.

Spopad med državljsko vojno leta 351

Leta 351 se je pri Atransu odvijala ena večjih bitk državljske vojne med cesarjema Magnencijem in Konstancijem II.. Zgodovinar Zosimus je v začetku 5. stoletja kot edini pisal o tem, kako sta se pri Atransu približevali vojski nasprotnikov. Magnencijevi vojaki so zasedli območje od Sirmija do Atransa, na katerem so uničili ceste in mostove. Ob tem se omenja zaseda, ki jo je v soteskah okoli Trojan postavil Magnencij svojemu nasprotniku. V

Najdeni ostanki kipa iz Učaka (ostanki kipa - fotografija Tomaž Lauko, hrani NMS)

bitki, ki je sledila, je zahodni proticesar Magnencij zmagal nad vzhodnim cesarjem Konstancijem, ko je ta poskušal napasti Italijo. Magnencij je nasprotnika zasledoval, vendar je v naslednji, zelo krvavi bitki pri Mursi (Osijek) konec septembra istega leta, kljub premoči in velikim izgubam, odločilno zmagal Konstancij, predvsem po zaslugi katafraktov – težke oklepljene konjenice.

Srebrni ploščici moškega železnega pečatnega prstana, v kateri sta vgravirana moški portret in ime *Abundantius* v rodilniku, ki ju je (morda na Trojanah) našel kamniški raziskovalec Josip Nikolaj Sadnikar, bi bilo mogoče časovno povezati z Magnencijevim pohodom skozi te kraje ali celo z bitko med Magnencijem in vojaško enoto Konstancija II. na Atransu leta 351.

Uničenje naselbine

Kdaj je bil Atrans opuščen, ni znano, vendar se domneva, da je bil v enem od barbarskih vpadov (morda Hunov) v nemirnem 5. stoletju uničen. Starinolog Jernej Pečnik je med drugim odkril tudi sežgano pšenico, kar morda nakazuje, da je bila naselbina požgana. Verjetno je bil takrat razbit tudi prej omenjeni veliki kip Marka Avrelija, katerega kose so našli v bližnjem jarku.

Zaključek

Grofje Andeški so v visokem srednjem veku dosegli »prisilnost« prometa skozi Tuhinjsko dolino. Zaradi te preusmeritve je prehod skozi Črni graben in Trojan – začasno izgubil svoj pomen, vendar ga je spet pridobil v 16. in 17. stoletju, ko so staro rimsko cesto popravili, še bolj pa se je uveljavil po letu 1720, ko je bila speljana sedanja trasa ceste. V času Ilirskih provinc je bil na Trojanah spet postavljen carinski urad na meji med takratnim Francoskim cesarstvom in Avstrijo, ki pa je ostal le do poraza Francozov v letu 1813. Trojanski prelaz je ob koncu srednjega veka postal meja med deželama Kranjsko in Štajersko, ki je ostala na istem mestu do razpada Avstro-Ogrske po 1. svetovni vojni, simbolno vlogo pa ima še danes.

Za konec velja omeniti še nelokalizirano mitninsko priprežno postajo *Ad publicanos*, ki je bila 20 rimskih milj oddaljena od Emone in 6 milj od Atransa, kar jo verjetno umešča nekam na območje Lukovice. Lokacijo te manjše mitninske in tudi carinske postaje bi lahko definirala kakšna konkretna arheološka najdba v prihodnosti.

MITJA POTOČNIK

Spopad rimske pehote s katafrakti (oklepljeno konjenico) – simbolična slika iz knjige »Adrian Goldsworthy, The complete roman army«

ŠKD Čelešnk uspešno gostil tekmo slovenskega pokala v spustu z gorskimi kolesi

Kmalu tudi tekma evropskega pokala?

Poljane nad Blagovico so bile zadnji avgustovski konec tedna prizorišče kolesarskega spektakla. ŠKD Čelešnk je namreč na svoji progi za spust z gorskimi kolesi gostil tekmo za slovenski pokal. Kljub dežju je bil dogodek uspešen.

Sobotni program je uspel brez težav. Lepo vreme je ob progo poleg tekmovalcev, ki so preizkusili objekt – enega treh tovrstnih v vsej državi – privabilo tudi številne radovedneže, ki so imeli kaj videti. Vratolomni spusti z dih jemajočimi skoki prav nikogar niso pustili ravnodušnega. Žal je v nedeljo organizatorjem ponagajalo vreme – kvalifikacije so še uspeli izpeljati, same tekme pa ne več. »Žal je bilo preveč mokro, spustila pa se je še megla. Sodniki, tehnični delegat in vodje moštev so se strinjali, da v takih pogojih nima smisla tvegati, tako da so kot rezultati finala obveljali kar rezultati kvalifikacij,« je pojasnil **Aleš Škofic**, predsednik ŠKD Čelešnk, ki po koncu tekme vseeno ni imel večjih razlogov za nezadovoljstvo. »Deležni smo bili kar nekaj pohval, vse je potekalo gladko. Bojda so tekme odpadle že v veliko lepšem vremenu kot tokrat, ko smo mi brez težav izpeljali kvalifikacije,« je dodal Škofic in pristavil, da se društvu na podlagi uspešno izvedene tekme odpirajo mnoge priložnosti za prihodnost: »Odgovorni so nam dali vedeti, da obstaja možnost – v kolikor smo zainteresirani – gostiteljstva tudi tekem za evropski pokal. Gre za zanimivo idejo; v tem primeru bi poleg Slovencev gostili tudi tek-

movalce iz drugih evropskih držav ...«

Zahvala vsem, ki so pomagali

Tekme za slovenski pokal – ta v občini Lukovica je ena od šestih – naj bi poslej postale stalnica, v igri pa je tudi organizacija državega prvenstva, kjer o naslovu najboljših odloča zgolj ena dirka. »Bomo videli. Če bo volja, mislim da ne bi bil problem izpeljati tudi dveh tekem v eni sezoni,« je prepričan Škofic, ki se je še enkrat zahvalil tudi vsem prostovoljcem, bilo jih je kar okrog 100, ki so pripomogli k uspešni izvedbi tekmovanja: »Večinoma je šlo za domačine, ki so živeli skupaj s tekmovanjem. Čeprav je bilo zelo naporno, ni bilo nikakršnih težav; lahko bi celo rekel, da so bili navdušeni nad tem, da smo gostili takšen dogodek.« Že v soboto se je ob progi zbralo okrog 200 gledalcev, podoben obisk – kljub veliko slabšemu vremenu – pa so za beležili tudi v nedeljo. »Če bi bilo sonce, bi jih bilo zagotovo veliko več. Pričakovali smo okrog 800 ljudi iz vse Slovenije,« je pojasnil Škofic in dodal, da so progo – eno najbolj zahtevnih daleč naokrog – tekmovalci izredno pohvalili. Vedno več od njih, predvsem iz osrednje Slovenije (Ljubljana, Trbovlje ...) jih na njej tudi trenira. »Zdaj so zanj izvedeli tudi ostali, zato verjetno lahko pričakuje-

mo še kakšnega obiskovalca več,« je dodal.

Kmalu tudi s svojo tekmovalko?

V lepem vremenu najboljši za spust od starta do cilja rabijo okrog tri minute, tokrat pa je bil s 3:40:35 v kategoriji »Elite« najboljši Miran Vauh iz ekipe Črn Trn GT. Domačini svojega »avtohtonega« predstavnika tokrat (še) niso imeli – morda se bo s tem športom resneje začelo ukvarjati dekleta iz okoliša –, je pa zato pod društvenim imenom v kategoriji »Amater« uspešno nastopil Kris Alatič iz Ljubljane.

Ves čas aktivni

Zdaj, ko je tekma v t. i. »downhillu« mimo – Škofic priznava, da so se v zadnjih mesecih »na polno« posvečali predvsem temu dogodku – bo v ŠKD Čelešnk končno več časa tudi za druge zadeve. Je pa res, da tudi poleti niso povsem mirovali ...

»Za osnovnošolce smo pripravili treninge nogometa. Ob koncu avgusta smo imeli zaključek: fantje so svoje znanje pokazali proti svojim očetom, dekleta pa proti mamicam. Mislim, da se nam za naše bodoče športnike ni potrebno batil!«

LUKA MASELJ, FOTO: MTB.SI

Prodnik v Zlatem Polju Robert Matijević ponovno navdušuje

Pred nedavnim so Zlatopoljci odigrali nogometno srečanje z ekipo Prodnika iz Domžal, s katero se srečujejo že vrsto let. Stike z njimi povezujeta Viktor in Milan Pogačar, katerih služba v Prodniku sega že dolga leta nazaj. Zanimivo prijateljsko srečanje smo popestrili z družabnostjo v prijetnem vzdušju, kar dokazuje, da je bila tekma odigrana kar brez sodnika. Znali smo se poveseliti, zadovoljstva po tekmi ni skrival prav nihče, kar pomeni, da bomo s srečanji in nogometno tradicijo nadaljevali tudi v bodoče.

TONE HABJANIČ

Dobri rezultati v poletni sezoni so napovedovali odlične uvrstitve in samo še vprašanje časa je bilo, kdaj bodo tudi začeli padati rekordi. Osební rekord na 10 km je dosegel na Tekoškem forumu v Domžalah, ki se je odvijal 26. avgusta.

Tek je potekal na atletski stezi in za 10 km je bilo potrebno preteči 25 krogov. Če povzamem njegove besede, se tekač počuti kot na vrtiljaku. Ampak to zanj ni bila težava in je 10 km pretekel v času 35 minut in 58 sekund, kar je tudi njegov rekord. V kategoriji do 30 let je zasedel odlično 2. mesto, v skupni razvrstitvi pa četrto.

Tretji Eko Maraton, ki je potekal 15. in 16. septembra v Mariboru, je prinesel nov rekord, tokrat na 21 km. Progo je pretekel v času 1 h 15 min in 51 sek, kar je bilo dovolj za 1. mesto v kategoriji do 30 let in skupno za 7. mesto. V močni konkurenci je to izjemen rezultat. Robi teče za ŠD Krašnja in Marn Vransko, na kar smo Krašnjani zelo ponosni.

ŠD KRAŠNJA
ANDREJ NOVAK

Drugi Marjanov memorial

Slabo vreme, ki je zaznamovalo začetek septembra, ni ustavilo članov Športno konjeniškega društva Bregar, da ne bi »pod streho« spravili tokrat že drugega Marjanovega memoriala.

Dve leti je minilo, odkar je preminil Marjan Poznič, bolj znan kot Bregarjev Marjan iz Trnjave. Ker je Marjan s svojo ženo Ani in ostalimi nadebnimi Trnjavci ustanovil društvo, mu odstopil prostore v svojem poslopu in še mnogo je teh drobnih stvari, je lepo in seveda tudi prav, da se ga vsako leto člani ŠKD Bregar in ostalih prijateljskih društev spomnijo. Tokrat se je ŠKD Bregar znova povežalo s ŠD Zlato Polje, saj v Trnjavi društvo še nima svojega igrišča. Zlatopoljsko društvo je prijazno ugodilo želji, saj društvu že

dalj časa sodelujeta, že od časa, ko je bil pokojni Marjan še otrok, se nekateri spominjajo, kako so z bosimi nogami tekali po travnikih v Trnjavi in na Zlatem Polju. Tokrat na memorialu ni bilo braniteljev lanske zmage ŠD Lukovica, so pa se povabili odzvali člani ŠD Krašnja, člani ekipe Feniks, ŠD Zlato Polje in dve ekipi ŠKD Bregar (stari in mladi). Sicer je začetek turnirja in otvoritveno tekmo med ŠKD Bregar stari in ŠD Zlato Polje zaznamovalo slabo deževno vreme, a se je v nadaljevanju turnirja razjasnilo in tudi sonce

je obsijal zlatopoljske griče ter osušilo nogometno igrišče. Tekme so se vrstile in že je kazalo na zanimiv razplet dneva. Poškodbe, ki so sicer del nogometne igre, so tudi tu terjale svoj davek; tako je ekipa Feniksa pred zadnjo tekmo odpovedala nastop. Klub temu pa je bil zmagovalec znan. Prehodni pokal bo ostal »doma« - zmagala je namreč mlada ekipa ŠKD Bregar. Ob koncu je sledila podelitev pokalov. Podeljevala jih je žena Bregarjevega Marjana, Ani Poznič. Vsakemu predstavniku ekipe je ob prejemu pokala s ponosom stisnila roko. Tako kot je pokojni Marjan vedno znova bodril, takrat še neizkušene tekmovalce, z besedami »Važno je sodelovati in ne zmagati«. Konec dober, vse dobro in tako je tudi bilo. Zaključili smo ob dobri hrani in pijači, za katero so skrbeli člani ŠD Zlato Polje.

Ob tej priložnosti pa naj zapišem še uradno zahvalo ŠKD Bregar, ki se zahvaljuje vsem članom ŠD Zlato Polje, ki nas vedno znova sprejmejo medse in nam velikodušno odstopijo svoje igrišče, da lahko izpeljejo zadani projekt.

MARKO JUTERŠEK

Kolesarsko popoldne

V športnem društvu Zlato Polje smo se tudi letos odločili za delček skupnega rekreativnega doživetja, VSI NA KOLO za zdravo telo, za geslo, ki nam ga vse pogosteje priporočajo zdravstveni strokovnjaki.

Pod vodstvom Igorja Stražarja iz Preserij nas je tokratna kolesarska pot vodila proti vzhodnemu delu Zlatopoljskih vasi, skozi Brezovico na Vrh nad Krašnjo. Tam smo se bolj počasni priključili vodečim. Po krajšem postanku smo skupaj krenili naprej proti zaselku Gabrovica in Lasenega, ki je že na kamniškem območju. Sledil je sproščeni spust proti Pšajnovici. V pri-

jetni vožnji smo se naužili čistega zraka in svežine gozdov, ki so nas spremljali večji del poti. Ob povratku smo si privoščili osvežujočega napitka, ob prijetnem klepetu in druženju pa je kolesarska družina svoj dan zaključila v večernih urah.

TONE HABJANIČ

Navijaški klubi spet skupaj

V soboto, 8. septembra 2012, smo člani Navijaškega kluba Chelsea Slovenije organizirali drugi malonogometni turnir uradnih navijaških (tuh) klubov iz vse Slovenije na Viru pri Domžalah.

Odziv klubov je bil tudi letos fantastičen, saj se je odzvalo kar osem navijaških ekip največjih evropskih klubov. Poleg gostiteljev so sodelovali še Arsenal Slovenija, Navijaški klub Manchester United Slovenija, Liverpool Slovenija, Juventus Slovenija, Milan Slovenija, Interisti, Barcelona Slovenija in Klub navijačev Real Madrid Slovenija.

Po turnirskem sistemu sta v samem finalu pristala Manchester in Real. Po napeti tekmi so zmagovalca določili šele penali, kjer so se zmage veselili gostje iz Manchesterja. Gostitelji smo letos zasedli odlično četrto mesto! Poskrbljeno je bilo tudi za obiskovalce in ostale simpatizerje, saj so si v odličnem nogometnem vzdušju privoščili klepet z ostalimi na-

vijači, pojedli kaj z žara in spili kakšno hladno pijačo.

Ob tej priložnosti bi se zahvalili gostilni Furman in spletni trgovini www.nogometnidresi.si za prvo nagrado turnirja.

MATJAZ HOMAR

5. občinsko šahovsko prvenstvo posameznikov

Šahovsko društvo Črni graben je letos v počastitev občinskega praznika organiziralo 5. šahovsko prvenstvo posameznikov v nedeljo, 2. septembra 2012, ob 9. uri v klubijski sobi društva, Viedrov trg 7. Igralo se je 14 kol po Bergerjevem sistemu, to je vsak z vsakim, deset minut na posameznika za igro. Nastopilo je 15 igralcev, skoraj tretjina mladih.

Najboljša šahista v občini, Tomo Omahna že tretjič prvak, Janez Hribar pa je bil dvakrat.

Šahisti se napakam tudi nasmejejo (ujeta dama).

Turnir je vodil tajnik društva Alojz Cijan. V tekmovalnem vzdušju so igralci te kraljevske igre

nizali zmage in se jih veselili, poraženci pa so tudi kakšno manj veselo pripomnili. Že tretjič je zmagal Tomo Omahna, drugi je bil Džemal

Veskovič, tretji pa Janez Hribar. Sledili so še B. Marinček, A. Cijan, M. Dolinšek, V. Jemec, J. Vidergar, A. Novak, S. Avbelj, M. Vindišar, M. in F. Andrejka, itd.

Pri mladih je bil spet najboljši Gregor Omahna, nato pa Jure Andrejka. Igralci so pokazali svoje miselne sposobnosti, vidno je bilo trdo delo med letom in izmenjali so si izkušnje.

Naslednje leto pričakujemo spet tekmovanje v Rafolčah, tako da se držimo gesla svetovne šahovske organizacije: Gens una sumus - Ena družina smo.

VIKTOR JEMEC

Rekreacijski vikend članov in simpatizerjev ŠKD Bregar

Lepa neokrnjena narava, prijazni gostitelji in še bi lahko našteval, zakaj smo se tudi letos člani in simpatizerji ŠKD Bregar odločili, da naše druženje preživimo aktivno z izleti s kolesi in vodnimi aktivnostmi v in ob Kolpi podaljšamo na tri dni in sicer od 24. do 26. avgusta ter tako doživimo in preživimo nekaj res čudovitih trenutkov skupaj in naredimo nekaj tudi zase.

Ponovno smo doma pustili »hlapca« in se odpravili avanturam naproti, tudi ob pomoči prijateljev iz SeaEagle, ki nam je za naše podvige na vodi posodil čolne. Po postanku v Kočevju na obvezni kavici in nabavi hrane, kajti za podvige je potrebna moč, in tekočine, vročina je bila namreč neznosna, nas je pot vodila proti vasi Grgel, kjer smo svoj začasni dom našli na domačiji Lobič. Letos z novim vodstvom, ki nam da takoj vedeti, da je gost car, in da so turizem ljudje in zato se bomo še vrnili. Ponovno smo spoznavali skrivnosti cest ob Kolpi in Kolpo samo, saj smo si poleg kolesarskih prog omislili tudi vodne in bilo je prav zabavno. Zvečer pa obvezni taborni, no, če je bil ravno taborni in po predpisih narejen ogenj,

ne vem, vem le, da je bilo prav prijetno sedeti ob njem in obujati spomine na celodnevne dogodivščine, da šal na račun teh in onih ne omenjam. Mogoče se nam v prihodnjem letu za kakšen dan pridružite tudi vi na kolesarski ali raft avanturi kajti spust po Kolpi, ki je v teh dneh prav prijetno osvežujoča, je doživetje, ki ga zlepa ne pozabiš. Zaradi vročine smo se veliko raje zadrževali ob Kolpi, kakor pa se potili na kolesih. A naše druženje ni bilo samo zabavno, saj je beseda tekla tudi o prireditvah, ki jih pripravljamo v septembru in kar nekaj dobrih predlogov, kako narediti že tako dobro prireditev še boljše je padlo, samo ne vem, ali zaradi vode ali kolesarjenja.

DRAGO JUTERŠEK

Častniki in veterani na 27. pohodu na Triglav

Častniki in podčastniki OZŠČ in veterani OZVVS Domžale smo se tudi letos udeležili tradicionalnega 27. pohoda na Triglav. Častniki smo letos izbrali vzpon po Tominškovi poti, veterani pa s Kota. Tominškova pot se v začetku hitro vzpenja po urejenih stopnicah, kasneje ima veliko klinov in varovalnih zajel, je pa polna nepozabnih pogledov tako na Triglavsko severno steno kakor tudi v dolino Vrat. Na vrh Triglava smo se povzpeli vsi častniki, ki smo bili dobro kondicijsko pripravljeni, le počakati je bilo potrebno na ugodne vremenske razmere. Občutki ob Aljaže-

vem stolpu, na nadmorski višini 2864 m, so vselej veličastni in zmagoslavni. Spomnimo se na župnika Jakoba Aljaža z Dovja, ki je že leta 1895 opazil veliko zanimanje tujcev za slovenske gore, temu pa se je uprl tako, da je od dovške občine za 5 goldinarjev kupil vrh Triglava (6m2). Valjasti stolp, izdelan iz debele pocinkane pločevine, je bil skozi čas sicer različnih barv, ni pa izgubil prvotne oblike. Vsakokrat nas prevzema kot najprepoznavnejši simbol Slovenstva, zato je prav, da je stolp kulturni spomenik državnega pomena in tudi v državni lasti. Na Kredarici smo se z

našim praporom udeležili krajše proslave, posvečene partizanskemu in veteranskemu vzponu na Triglav, ki se je zgodil vsak v svojem obdobju s slovensko zastavo. Izrečene besede vsakokrat zvenijo pravno in domovinsko. Prav prijetno in sproščeno je potem tudi druženje tako na Kredarici, Staničevi koči in na Planiki, ki so polne do zadnjega kotička. Naslednji dan, po spustu v dolino prek Vodnikove koče, smo se udeležili še zaključne prireditve na Pokljuki - Rudnem polju.

BINE KLANČNIK

cosmos
WWW.COSMOS.SI

Počitniško tudi v društvu podeželskih žena Lukovica

Morda se sliši čudno, vendar smo letošnje vroče poletje tudi ženske primerno izkoristile. Seveda je bilo v prvi vrsti zalivanje vrtov in rož. Po Veseljakovi podoknici pri predsednici Vidi (naj se ji ob tej priložnosti zahvalimo in še enkrat čestitamo) smo se v juliju s pomočjo "našega" Franca povzpele na Kum. Pa srečanje članic in seveda piknik na Čevcah. (Res krasna točka tako blizu). Zahvaljujemo se LD Lukovi-

ca za uporabo prostora in koč. Organizirano smo se z Grčarjem podale tudi v Izolo. In že je tu jesen, ko tudi me pričnemo z izobraževanjem. V oktobru se bomo tako podale na ekskurzijo, organizirale kuharski tečaj ter razstavo ročnih del in jesenskih pridelkov. Vesele bomo, če se nam pridružite!

ZA DRUŠTVO: SLAVKA URBANIJA

Godba Lukovica gostovala v Dalmaciji

Godbeniki in godbenice smo se na deževno petkovo jutro, 31. avgusta 2012, na povabilo godbe iz Pirovca odpravili na tridnevno gostovanje v Dalmacijo.

Člani godbe Lukovica v Dalmaciji

Že prvi dan smo na samem trgu Pirovca predstavili našo občino, najprej s korakanjem, nato pa je sledil še koncert v restavraciji tik ob morju. Turisti in prav tako naši gostitelji so bili navdušeni nad slovensko glasbo. Nato je sledilo druženje in zabava ter odlična morska hrana. V soboto zjutraj smo se z ladjico odpravili na

ogled bližnjih otokov in na celodnevni piknik, končno smo lahko preizkusili tudi morje, čeprav nam vreme ni bilo povsem naklonjeno. Slovenske glasbe tudi ta dan ni manjkalo, saj se je ves čas razlegal glas harmonike. Na sončno nedeljsko jutro se je veliko godbenikov še zadnjič kopal, nato je sledilo zadnje kosilo, slovo od prija-

teljev godbenikov in vrnitev domov. Polni lepih vtisov člani godbe Lukovica upamo, da bomo z godbo iz Pirovca še sodelovali, tako da naslednjič oni obiščejo Slovenijo in našo občino.

ANA STOSCHITZKY

Druženje Društev podeželskih žena v Blagovici

V soboto dopoldan 8. septembra so se zbrale žene in dekleta DPŽ Blagovica-Trojane pred tribuno športnega igrišča v Blagovici. Medse so povabile članice sosednjih društev; prišle so iz Lukovice, Tuhinja in Moravč. Druženje se je prišlo in tako se zbirajo kar vsako leto.

Letošnje druženje lepo sovпада v praznovanje občinskega praznika in je droben, svetel kamenček v mozaiku občinskega praznovanja. Pred kratkim kulturnim programom so bile pri sveti maši, ki jo je letos vodil gospod župnik Žagar iz mengeške Loke in bile so vesele, ker jo je tako lepo posvetil materam in ženam. Ljudski pevci iz Blagovice so tudi letos popestrili srečanje s svojimi čudovito izvajanimi pesmimi. Seveda ni manjkal godec Jure, ki je prešerno raztegoval meh na harmoniki, ta mestna in ta kmečka pa sta spet nasmejali občinstvo s svojim skečem. Čeprav je sonce močno grelo, nihče ni ostal ženjen, kaj šele lačen, kajti domače članice so napekle dobrot za nekaj srečanj in so se tako veselile

kar v pozno popoldne.

Predsednica Ani Čerin je v pogovoru povedala, da je druženje tako lepo uspelo, ker so bile članice zelo pridne in so napekle tako veliko peciva in vsestransko sodelovale pri pripravi srečanja. Dogajanje na igrišču je popestril tudi srečelov. In ob tej priliki se Ani Čerin lepo zahvaljuje donatorjem dobitkov. K bogatemu srečelovu so prispevali RCU Lukovica, cvetličarni Resnik in Tratnik, čevljarstvo Dragar, bar Pr Mih, Interspar Vič in seveda Gostinskemu podjetju Trojane. Predsednica društva kliče nasvidenje prihodnje leto.

MILENA BRADAC

Na igrišču v Blagovici so se zbrale

Toliko sladici so napekle pridne članice DPŽ Blagovica-Trojane

Izlet DPŽ Blagovica - Trojane

Članice DPŽ Blagovica – Trojane, smo se v soboto, 15. septembra, podale na morsk izlet. Zgodaj zjutraj smo se z avtobusom odpeljale do mesta Punat na otoku Krku. Tam nas je čakala ladjica, s katero smo zaplule proti Golemu otoku. Kljub valovom in močni burji nam ni manjkalo dobre volje in po skoraj treh urah smo prišle do cilja. Voden ogled po otoku in dobra razlaga naše vodičke nam je dala veliko za razmislek o življenju ljudi, ki jih je doletela usoda teh zaporov.

Po kosilu, ki smo ga imele tik ob morju, smo se počasi vkrcale na našo ladjico. Med tem časom se je morje kar precej umirilo, zato smo bile še toliko bolj židane volje. Ustavili smo se še na otoku Sveti Grgurin, kjer pa so bili ženski zapor. Po kratkem ogledu smo počasi pluli proti otoku Krku. Sončni žarki so nam kot na dlani ponujali pogled na otok Rab, Sinjska vrata, otok Cres, Lopar in Staro Baško. Še doživetje sončnega zahoda iz palube ladjice in pripluli smo v Punat, kjer nas je čakal avtobus. Vesele smo stopile na trdna tla, kajti vožnja po res razburkanem morju je nekatere kar dodobra utrudila.

Utrujene, a kljub temu vesele za lep in doživet dan, smo se odpravile proti Sloveniji.

ANI ČERIN

Darovalci krvi in člani RK Rafolče v Laškem in okolici

Člani RK Rafolče in simpatizerji smo se zbrali v soboto, 8. septembra, 2012, pri brunarici ŠTD v Rafolčah in se veselo odpeljali najprej do Trojan, kjer smo bili postreženi s krofi. Po zeleni Savinjski dolini smo prispeli na TIC Laško, kjer nas je pozdravil naš vodič Aljaž in nas popeljal do Muzeja

Laško, kjer nam je predstavil zgodovino mesta in si ogledali razstavo Pivovarstva in zdraviliškega turizma. Ogledali smo si cerkev sv. Martina, kjer je postavljenih osem oltarjev, in lepe stropne poslikave. Zraven cerkve je župnišče, kjer je prebival Primož Trubar, ko je bil okrog leta 1530 nekaj let vikar v Laškem.

V pivovarni Laško smo si ogledali varilnico piva s predstavitevijo postopka proizvodnje piva. Izvedli smo, da pivo lahko z lahkoto izdelamo tudi doma in da ne redi, redi tisto po pivu.

Odpravili smo se še na ogled Aškerčeve domačije v bližini Rimskih Toplic. Poleg bogate literarno-etnološke zbirke našega največjega pesnika badlad in romanc Antona Aškerca domačija odkriva še značilno arhitekturno dediščino in več kot 500 let staro kmečko hišo s črno kuhinjo in izbo, ki je preurejena v muzej. Aškerčevi se ukvarjajo s so-

naravno rejo drobnice ter s pridelavo domačih ovčjih in kravjih sirov. Potomec je povedal, da Aškerca niso marali ne levi in ne desni, imel pa je najbolj obiskan pogreb za tiste čase v Ljubljani.

Ustavili smo se še na kosilu blizu Celja in že nas je pot vabila še na ogled muzeja starodobnikov na Vranskem. Tam smo vsi občudovali stara prevozna sredstva, tudi naši najmlajši in najstarejša udeleženka Johanca. Občudovali smo enega prvih izdelkov našega izumitelja Janeza Puha.

Odbor RK Rafolče se vsem, ki so pomagali zahvaljuje za pomoč pri izvedbi izleta, posebno pa OZ RK Domžale.

Človekoljubni krvodajalci znajo ustreči svojim telesom z dobrim pivom, se kulturno izobraževati in znajo slediti tudi znanstvenemu razvoju. Tako bogatih izletov si lahko samo še želimo.

VIKTOR JEMEC

Izlet diabetikov v šavrinske vasi v Slovenski Istri

Po programu Društva diabetikov Domžale smo se zbrali v soboto, 8. septembra, na avtobusni postaji Domžale. Nekaj nas je bilo tudi iz občine Lukovica. Veselo razpoloženi ob lepem vremenu smo se podali proti Kopru. Predsednik društva Brane Peterka nas je ob začetku poti kratko nagovoril in nam zaželel veselo druženje.

Pomjan, najvišje ležeča vas v Šavrinjskem gričevju

V Kopru nas je pričakala mlada vodička turistične agencije Autentica. Vseskozi nam je opisovala, kje se vozimo in nas seznanjala s zanimivostmi krajev. Prvi postanek smo naredili v vasi Koštabona, kjer smo si ogledali cerkev, ki je posvečena sv. Kuzmi in Damjanu. Na dvorišču cerkve je bil domačin, ki nam je za degustacijo pripravil domači kruhek in diabetično figovo marmelado, za hrabre pa tudi orehovec in domače žganje, namočeno v vinsko rutico.

Kmalu smo se podali na pot proti najvišje ležeči vasi v Šavrinjskem gričevju, Pomjan. Od tam se rasteza prelep pogled proti Kopru in okolici. Čeprav je vas majhna, ima izredno zanimivo cerkev sv. Jurija, ki jo je blagoslovil škof Absalon že daljnjega leta 1222. Na tamkajšnji turistični kmetiji so nas postregli z domačimi jedmi: istrski bobiči, istrska mineštra, ombala s prilogo in sladico. Po kosilu smo se kmalu odpeljali do našega naslednjega cilja, do vasi Padna. To je

vas samih tipičnih hišic iz kamna in ozke ceste, okolica pa gosto poraščena z oljkami in starimi drevesi. Sredi vasi stoji cerkev s. Blaža, ki jo obnavljajo. Za zanimivost smo izvedeli, da je nekaj časa živel v tej vasi tudi umetnik Božidar Jakac. Ogledali smo si tudi oljarno, kjer smo spoznali potek pridobivanja oljčnega olja. Po ogledu oljarne in kratki degustaciji oljčnega olja smo se podali do vasi Krkavče. Vas z bogato zgodovino je hkrati ena najlepših vasi v Slovenski Istri. Celotni stari del vasi je zgrajen na živi skali, kar se lepo vidi na trgu pri cerkvi. Veselo razpoloženi in dobre volje je vodička obljubila še eno presenečenje, čeprav je bila ura že kar pozna. Ob 19. uri nas je pot vodila še na grad Socerb, kjer nas je pričakala folklorna skupina. Uprizorili so nam šege in navade starih istrskih običajev ter nam postregli z vinom. Po končanem programu smo se poslovili in se zahvalili našim gostiteljem ter se podali proti domu.

V Domžale smo prispeli ob 22. uri, sicer že utrujeni, pa vendarle zadovoljni in še vedno pod vtisom istrskih užitkov.

PETER DRAGAR, KRAŠNJA

Pametno in preudarno

Morda se bo komu zdelo, da tole pisanje ne spada na strani Rokovnjača, kjer se govori o zdravju, lepoti in negi. Vendar mislim, da še kako spada. Kajti vsakodnevno bombardiranje reklam, propagandnih letakov v naših poštah, nabiralnikih, v elektronski pošti, skratka v vseh medijih, nas spreminja v potrošniško kanto, kamor trgovci in drugi ponudniki proizvodov in storitev mečejo svojo prtljago, ki jo tako vsiljivo ponujajo.

Veliko načinov je, da se temu izognemo, seveda če nas moti. Morda pa jih je veliko med nami, ki to sprejemajo kot nekaj vsakdanjega, sprejemajo, kot da danes tako mora biti in nimajo več volje, da bi se s tem sploh obremenjevali. Ampak če hočemo, da ne bomo samega sebe izgubili med lastnimi smetmi in nepotrebki, moramo ukrepati sami. Po svetu, Evropi in tudi že kar precej tudi v Sloveniji se pojavljajo podjetja, trgovine, posamezniki, ki

ponujajo rabljeno ali popravljeno garderobo, pohištvo, gospodinske aparate in še kaj bi se našlo. Močno se je že uveljavila prodaja ekološke ali integrirane zelenjave in sadja od vrat do vrat, po naročilu vam jo kmetje dostavijo na dom, uveljavlja se garažna razprodaja.

Izzivam vas, da se kaj takega lotimo tudi v naši občini. Morda pa bi enkrat imeli samo semenj z rabljenimi oblačili, drugimi rabljenimi stvarmi in izključno samo z našo domačo zelenjavo

in sadjem. Pri tem mislim iz naše občine. Marsikomu bi tako pomagali, marsikdo bi se tako na lep in uporaben način znebil česa svojega, kar je dobro, pa je vseeno škoda zavreči. Bi se kdo lotil tega projekta in zaoral ledino? Bi bila mogoče naša občina pripravljena sodelovati in pomagati pogumnežu?

Z zanimanjem čakam odziv.

Milena Bradač

Bor

Pred dvanajstimi dnevi (4. septembra) je hčerka rodila sina Bor-a. Z ženo sva bila zelo srečna, ne glede na to, da je Bor najin tretji vnuk, kajti rodil se je vnuk, ki bo živel v domači hiši. V hiši v katero sva investirala »zadnjih petnajst let življenja«, nekaj malega prihrankov od prej, mojo dediščino, ter soliden prispevek ženinih staršev. Petnajst let odpovedovanj in garanja. Pa še kako leto odpovedovanj bo potrebno.

V petek, 7. septembra, ob prihodu vnučka iz porodnišnice, je babi Albina, zetova mama, podarila »Tibetanski bor«, ki naj bi rasel skupaj s Bor-om. V soboto, 8., sva dedi in babi povabila sovaščane na žurko, ki sva jo z ženo priredila ob veselem dogodku. Zjutraj smo posadili bor (bor za Bor-a), ki smo ga popoldne in zvečer, na žurki, pridno »zalivali«.

Danes zjutraj, v nedeljo, 16. septembra, ko Borova starša praznujeta prvo obletnico poroke, bora ni bilo več na našem dvorišču. Nekdo ga je ukradel.

Si predstavljate ta šok, ki smo ga doživeli ob tej grenki resnici. Hčerka je jokala, kajti bor ni bil navaden »Tibetanski bor«, imel je nek globlji pomen. Hčerka je poklicala policijo, ter ovadila neznanega storilca za krajo bora. Policista, ki sta se oglasila kmalu po klicu, sta korektno zapisala dejstva ter obljubila, da bosta med vožnjo v okolici vasi pozorno gledala če ga je mogoče kak objestnež odvrigel v obcestni jarek...

Rekla sta še, da ni kaj dosti upanja, da bi neznanega storilca dobili. Zato s polno odgovornostjo obljubljam nagrado 500 evrov osebi, ki prispeva koristne informacije o kraji in neznanemu storilcu, s pomočju katerih bo policija »barabo« spravila pred sodišče.

JOŽE VUK, KORENO 28, 1225 LUKOVICA

Popravek

Spoštovani,

v junijski številki vašega glasila ste objavili novico o požaru v Škocjanu.

Med mnogimi gasilskimi društvi, ki so sodelovala pri tem nesrečnem dogodku, so bili med prvimi prav **domači gasilci PGD STUDENEC**, ki pa v novici sploh niso omenjeni.

Ob številnih enotah je res težko naštevati prav vse vendar si domači gasilci za svojo požrtvovalnost in pomoč tudi ponoči ter v naslednjih dneh zagotovo zaslužijo vsaj omembe.

S prijaznimi pozdravi,
Božena Drnovšek, Brezje pri Dobu

N.Si Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka
Blizu ljudem.

Na 7. seji sveta NSi so se člani sveta seznanili z osnutkom pokojninske reforme in reforme trga dela.

Svet NSi načeloma podpira osnutek obeh reform. NSi ima določene pomisleke, ki jih bo prenesla koalicijskim partnerjem.

Svet NSi je na seji uradno potrdil dr. Milana Zvera za predsedniškega kandidata NSi.

V izjavi za medije je predsednica NSi Ljudmila Novak poudarila, da bo NSi ob spremembah pokojninske reforme in reforme trga dela pod drobnogled vzela predvsem status družine. Člane sveta zanimajo med drugim pravice do vdovskih pokojnin in uveljavljanja otrok v pokojninski dobi. Pokojninska reforma je nujna za ohranitev javnofinančne vzdržnosti in bo omogočila, da "bomo tudi v prihodnosti lahko zagotavljali pokojnine".

V primerjavi z reformo, ki je v času prejšnje vlade padla na referendumu, pa je sedanja boljša, ker bo očistila pokojninsko blagajno vsega, kar ni stvar plačanih prispevkov. Po njenih besedah je tudi bolj pregledna, njena največja pridobitev pa je, da bo možna upokojitvev po 40 letih delovne dobe.

Lepe in prijetne jesenske dni vam želi Občinski odbor N.Si
Lukovica

12. srečanje članov in simpatizerjev SDS na Blegošu

SDS

V nedeljo 16. septembra 2012 je pred planinsko kočo na Blegošu potekalo tradicionalno 12. srečanje članov in simpatizerjev SDS. Srečanje so organizirali občinski odbori iz te regije. Pot nas je vodila od Hotavelj, Kopačnice skozi Leskovicu.

Nato pa se je pot začela strmo vzpenjati do gorske straže na Jelencih in naprej po koritu hudournika nas pot pripelje do planinske koče na Blegošu. Potem smo se povzpeli na sam vrh Blegoša. Na vrhu so prihajali ljudje iz Črnega Kala, Žiri, Železnikov Škofje Loke, Cerknega, Idrijskega in seveda tudi mi iz Lukovške smeri. Razgled je tu čudovit saj vidiš kot na dlani Škofjeloško Cerkljansko hribovje. Smerokaz tu pokaže, da je do Triglava še tri dni. Gostje srečanja so bili poslanci SDS v DZ Irena Tavčar, Branko Grimo in slavnostna govornica Alenka Jeraj. Poudarila je da smo v DS vedno zraven takrat, ko Slovenijo potrebno reševati in sprejemati tudi neljube ukrepe za doseg cilja stati in obstati na svoji zemlji svoj gospodar. Res je to delamo zato ker imamo Slovenijo radi in dobro v srcu mislimo. Medtem pa se opozicija ne zaveda, da je sedaj ključni čas, ko je potrebno stopiti skupaj. Na koncu je še poudarila, da pojdimo na volitve in volimo za predsednika Milana Zvera, ki združuje in je sedaj najboljša izbira za Slovenijo. Ob koncu smo v podporo namenili skupno fotografijo predsedniškemu kandidatu dr. Milanu Zveru in zbrali še preko dvesto podpisov podpore.

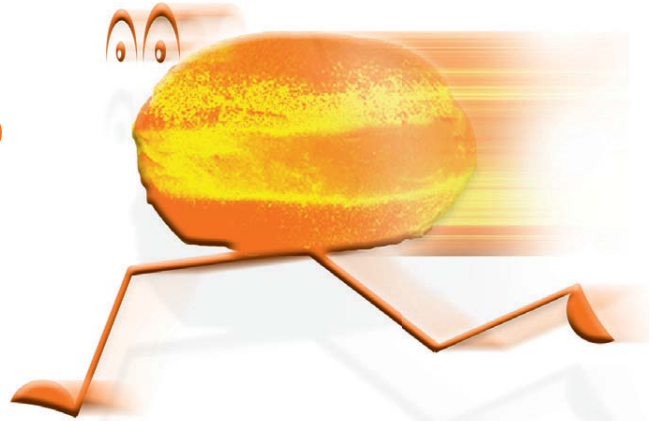
VABLJENI NA 27. TEK IN 19. POHOD ZA KROF V KRAŠNJO!

PRIREDITEV BO V NEDELJO, 7. OKTOBRA 2012

ORGANIZATOR JE ŠD KRAŠNJA

GLAVNI POKROVITELJ JE GOSTINSKO
PODJETJE TROJANE

Več informacij: www.krasnja.si ali
GSM: 041/612-702

PRVIČ LETOS TUDI KROFKOV TEK ZA VSE PREDŠOLSKE OTROKE.

Jesenski Futsal turnir BRDO 2012

ŠD LUKOVICA VAS VABI NA JESENSKI FUTSAL TURNIR **BRDO 2012**, KI
BO POTEKAL V **NEDELJO, 30. SEPTEMBRA 2012** NA IGRIŠČU ZA OŠ
JANKA KERSNIKA NA BRDU.

IGRA SE PO SISTEMU 4+1, NAJBOLJŠE 3 EKIPE BODO NAGRAJENE:

- MESTO: POKAL+100 €
- MESTO: POKAL+60 €
- MESTO: POKAL+40 €

INFORMACIJE IN PRIJAVE: **041/551-067 (JURE)**

PRIDITE, ČLANI ŠD LUKOVICA VAS PRIČAKUJEMO!

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 80. letu starosti sklenila naša draga
mama, babica, prababica, sestra, teta, sestrična in tašča Marija
Pestotnik, po domače Burjevčeva mama, rojena Grilj z Malega
Jelnika nad Blagovico.

Iskrena hvala vsem, ki ste ji pomagali premagovati bolezenske
težave in jo negovali v zadnjih dneh življenja. Hvala vsem, ki ste
nam pomagali posloviti se od nje, nam izrekli sožalje, ji name-
nili iskrene besede slovesa in ji zapeli pesmi. Hvala g. župniku
Marku Pajku za lepo opravljen pogrebni obred in vsem za rože
in svečke, ki jih bomo prižigali na njenem grobu.

Vsi njeni

digitalni tisk

ugodnejši, hitrejši, manjše naklade

prospekti in katalogi knjige in brošure
vizitke in vabila dopisi in letaki
zloženke in plakati glasila in časopisi
nalepke koledarji

PREDNOSTI DIGITALNEGA TISKA:

- tisk le trenutno potrebne količine
- cenovno ugodnejši za manjše naklade
- omogoča tisk spremenljivih podatkov
- kratek dobavni rok
- presonalizacija vaše reklame z bazo podatkov
- mat, sijaj, brezlesni, eco, samolepilni papir,...

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

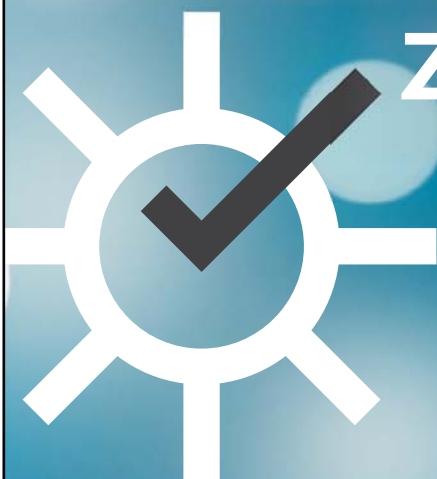
vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

katalogi

cgp

Želite eno skrb manj -
zaupajte jo nam!

brezskrbno

grafex agencija | tiskarna
www.grafex.si | info@grafex.si

**ZASLON NA DOTIK Z NAVIGACIJO
AVTOMATSKA KLIMATSKA NAPRAVA
KOVINSKA BARVA**

BREZPLAČNO

**1000€*
BONUSA
IN NEZGODNO
ZAVAROVANJE**

peugeot.si

**LET YOUR
BODY DRIVE**
NAJ VOZI VAŠE TELO!

PEUGEOT Financirja TOTAL

* Ponudba velja ob nakupu vozila s Peugeot Financiranjem s produktom, pripravljenim v sodelovanju z Zavarovalnico Triglav. Nezgodno zavarovanje je storitev BPF Financiranje d.o.o. Ponudba velja za vozila Peugeot 208 z nivojem opreme ACTIVE ali ALLURE z vključenim zaslonom na dotik in navigacijskim sistemom, USB vtičem, sistemom Bluetooth in CD enoto ter dvopodročno avtomatsko klimatsko napravo in kovinsko barvo. Ponudba velja za vozila dobavljiva do 31.12.2012.

Poraba v kombiniranem načinu vožnje: 3,4–5,8 l/100 km. Izpuh CO₂: 87–135 g/km. Podrobnejše informacije o porabi goriva in emisijah CO₂ novih osebnih vozil Peugeot najdete v priložniku o varčni porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno pridobite na prodajnem mestu in na www.peugeot.si.

Tako velik in uporaben zaslon na dotik z navigacijo, potovalnim računalnikom in multimedijским centrom bi pričakovali v avtu višjega razreda. V izjemni ponudbi novega peugeota 208 pa dobite še več: avtomatsko klimatsko napravo, kovinsko barvo, 1000 evrov bonusa in nezgodno zavarovanje. Dotaknite se prihodnosti, dogovorite se za testno vožnjo in pokličite na 080 2 208!

NOVI PEUGEOT 208

MOTION & EMOTION

**RODEX d.o.o. - Rova, Rovska cesta 2, Radomlje, www.rodex.si,
servis: 01/729 92 01, prodaja: 01/729 92 00, 722 81 31, 031/669 367**

5 sek

Ali ste vedeli, da v povprečju uporabnik zapusti neučinkovito spletno stran že v 5 sek.

Želite več kupcev???

... zvišanje prodaje...

z pomočjo naših spletnih strani???

**IZDELAMO
MI
VZDRŽUJEMO SVETUJEMO**

SPLETNE STRANI

naj bo vaša spletna stran **prijazna** do uporabnika...

prijazni s časom **grafex** agencija

041617927
www.grafex.si

Gradite hišo? Bi radi zamenjali staro greznico?

Imate dovolj smradu okrog hiše? *brezplačno svetovanje*

Odgovor je enostaven **biološka čistilna naprava**

Diamond

- ✓ **ne smrdi**
- ✓ **odvoz odvečnega blata na 3 leta**
- ✓ **nizka poraba elektrike**
- ✓ **visok učinek čiščenja**

garancija na njeno doživljenjsko delovanje

10 let garancije * na ohišje čistilne naprave

2 leti garancije * na puhalo

F3m
LEVSTEK & DRUŽBENIKI

F3m Levstek in družbeniki d.o.o.
Podgorica 86, 1231 Črnuče
E-mail: info@f3m.si Web: www.f3m.si

Tel: 041/826-926

PREIZKUSITE ZDAJ

**„Prisegam
na kakovost,
zato delam v Hoferju.“**

Anja Moličnik
namestnica
poslovanja

**Uspeh so
NAŠI
ZAPOSLENI**

**NE PREZRITE TUDI
NAŠEGA TV-UGLASA!**

Jušni rezanci
z jajci, 500 g

**S KUPONOM
IZ NAŠEGA
LETAKA
25% POPUST**

za kos

0,99

1,98/kg

Jušne rezance lahko kupite tudi
25 % ceneje. Kupon s popustom, unovčljivim
med 01.10. in 07.10.2012, poiščite v letaku,
ki ste ga v četrtek, 27.09., prejeli na dom.

Osvežilna pijača

- negazirana
- tropsko
sadje ali
- pomaranča

2 l

za kos

0,33

0,17/l

Domača panceta

iz hladilnika

za kg

9,99

KRAS Primorska domača salama

iz hladilnika,
500 g

za kos

4,99

9,98/kg

Vrečke za gospodinjstvo

- 3-kg (35 kosov) ali
- 2-kg (55 kosov)

za zavoj

0,79

0,02/0,01/kos

Šampinjoni v kislu

650 g

za kos

2,55

3,92/kg

Mešani hlebci

1 kg

za kos

1,59

Sir trapist

45 % m. m. v. s. s.,
iz hladilnika

za kg

4,69

Prodaja samo v količinah, običajnih za gospodinjstva. Cene veljajo za izdelke brez dekoracijskih dodatkov.
Slike so simbolične. Cene so v evrih in vključujejo DDV. Steklena embalaža je nevračljiva,
cene vključujejo vse dajatve. Za napake v tisku ne odgovarjamo.

Več kot fer!

Hofer trgovina d.o.o.
www.hofer.si

